Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congressl)

Đại Sứ Hoa Kỳ

VIỆT NAM CỘNG HÒA NĂM THỨ 4 — NGÀY THỨ BẢY 8-11-1958

Năm thứ 5 số 1.151 — Giá 2 đồng — Ngoài Nam Phần 3 đồng

Ngôn-Luận

NHẬT BÁO THÔNG-TIN NGHỊ LUẬN

Ngày 27 tháng Chín (Âm lịch) — Chủ Nhiệm và Chủ Bút HỒ ANH

ĐIỆN THOẠI : Sài Gòn 540 — HỘP THƠ SỐ : 343 — TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ 86 ĐƯỜNG LÊ LAI SÀI GÒN

QUAN-ĐIỂM

Đề củng cố và tăng cường tình hữu nghị HÀN - VIỆT

Muốn thông cảm không gì bằng lòng thành thực và tình thân hữu.

Trên thế giới ngày nay, rất nhiều tổ chức văn hóa cũng như chuyên môn đang cố gắng giải quyết những vấn đề và nhu cầu chung cho nhân loại, nhưng chính thật ra mối bang giao cùng sự tiếp xúc cá nhân mới gây nên ảnh hưởng tác động xâu xa đến tâm trí con người.

Căn bản và cơ sở tình hữu nghị giữa hai quốc gia cũng không thể ra khỏi thông luật đó. Hai vị quốc trưởng Hàn-Việt đã nhận thức rõ điều ấy, khi củng cố tình thân thiện giữa hai quốc gia cùng chung một cảnh ngộ, cùng chia sẻ một niềm hy vọng và cùng theo đuổi một mục phiêu. Dân chúng Việt Nam đã không thể quên được sự tiếp đón niềm nở mà dân Đại Hàn đã dành cho Ngô Tổng thống hồi Người đại diện cho toàn dân Việt sang Hàn Quốc, thăm viếng xã giao nước bạn.

Không phải là đến hôm đó hai vị quốc trưởng mới đặt nhịp cầu thân thiện mới giữa hai quốc gia Hàn-Việt. Người dân Việt trong những ngày đen tối nhất của lịch sử, trong lúc bị quan thầy Tây Phương thoái lui tính chuyện đàm phán với kẻ thù cộng sản, đã nhận được một phần thưởng tinh thần và cũng khích lệ : Đại Hàn Dân Quốc công bố tin sẵn sàng gửi quân đội sang Việt Nam trợ chiến, giúp nhân dân Việt-Nam chống cộng. Trong lúc, những kẻ từ xa xôi tới, đến lập nghiệp tại xứ này, làm giàu trên lưng dân chúng xứ này, toan tính rút chân đi để lo thu vén ôm theo những thứ họ đã bóc lột được, thì trái lại ở phương trời xa đông những người bạn, không quản ngại hy sinh hết thảy, đã sẵn sàng nhảy vào vòng chiến, tiếp tay

(Xem tiếp trang 4)

LÀM THẾ NÀO THỐNG NHẤT
hai đất nước Hàn, Việt hiện bị chia đôi?

«Tới một ngày kia nếu không còn cách nào khác các bạn phải đánh đuổi bọn Cộng Sản ra khỏi đất nước để xum họp với đồng bào miền Bắc. Ở Đại Hàn chúng tôi cũng phải hành động như vậy».

(Lời tuyên bố của Tổng Thống Đại Hàn trước quân đội V.N.C.H.)

Lễ trao tặng Lý Tổng Thống cấp bằng Luật Khoa Tiến Sỹ Danh Dự. Bên mặt Lý Tổng Thống là ông Bộ Trưởng Bộ Ngoại Giao Vũ-văn-Mẫu, bên trái là ông Trần-hữu-Thế, Bộ Trưởng Bộ Quốc Gia Giáo Dục.

Tặng bằng danh dự

SÀI GÒN.— Ngày 6-11, sau khi tới thăm Quốc hội, Tổng Thống Đại Hàn đã tới giảng đường trường Quốc gia Sư phạm nhận cấp bằng Luật khoa Tấn sĩ Danh dự do Viện Đại học Sài gòn trao tặng.

Giáo sư Nguyễn quang Trình, viện trưởng Viện Đại Học Sài-gòn sau khi đọc diễn văn khai mạc buổi lễ đã choàng chiếc khiên chương đỏ của Luật khoa Đại Học Đường vào vai Lý Tổng Thống và trao cấp bằng Luật khoa Tiến Sĩ Danh Dự cho Người.

Trong bài đáp từ, Lý Tổng-Thống ngỏ ý hy vọng «có ngày được thấy sinh viên Đại Hàn tới theo học tại Đại Học Sài gòn».

Hai vị Tổng-Thống hội đàm

Chiều 6-11, Tổng Thống Đại Hàn đã đến thăm viếng Tổng Thống Cộng Hòa tại dinh Độc Lập. Hai vị Tổng Thống đã hội đàm với nhau về những vấn đề có liên quan tới hai nước.

Vào 8 giờ 30 tối 6-11, Tổng thống Việt Nam mở tiệc khoản đãi Tổng thống Đại Hàn. Trong bài diễn văn đọc tại bữa tiệc này, Tổng thống Đại Hàn đã tỏ niềm hân hoan đối với cuộc tiếp đón lịch sử và tuyên bố :

...«Gần đây, cả hai dân tộc chúng ta phải đương đầu với cuộc thử thách do chủ nghĩa Cộng-sản gây ra, và chúng ta phải chiến đấu để tồn tại. Chúng ta chưa hoàn toàn thành công. Điều này đã được chứng tỏ bằng sự qua phân lãnh thổ của hai quốc gia chúng ta. Nhưng dù vậy, chúng ta cũng không nên tự phê bình một cách quá khắc nghiệt. Cộng sản

Xem tiếp I trang 4

Không gọi quân dịch
CÁC THANH NIÊN SINH NĂM 1936

SÀI GÒN .— Bộ Quốc-Phòng thông cáo :

Hiện nay Chính-phủ không gọi đi quân-dịch những thanh-niên sinh năm 1936.

Vậy để tiện kiếm việc làm hay xin xuất ngoại, những thanh niên này có thể gửi đơn tới phòng Tuyển binh Quân Khu nơi họ đã khai lược giải cá nhân để xin cấp «chứng chỉ tình trạng quân dịch hợp lệ».

ĐỨC TÂN
Giáo Hoàng
CŨNG SỢ BÁO CHÍ
Ngài khuyên «đừng bao giờ phản lại sự thật»

VATICAN (AFP).— Hồi sáng 6-11, Đức Giáo Hoàng Gioan XXIII đã tiếp các ký giả Ý đại lợi và ngoại quốc đã từ khắp thế giới đến theo dõi hội nghị kín các Đức Hồng Y và dự lễ đăng quang.

Nhân dịp này Đức Giáo Hoàng có nói : «Các bạn ký giả, thấy các bạn tựu hợp ở đây, và thấy việc các bạn làm, chúng tôi nhận ra rằng báo chí là một cái gì đáng sợ lắm, và có thể so sánh như là một khí giới».

Sau khi nói qua về nghề làm báo, Đức Giáo Hoàng nói đến sứ mạng của báo chí, một sứ mạng «đáng sợ» và phải mang trách nhiệm rất nặng nề. Đức Giáo Hoàng nói rằng người làm báo nên ghi nhớ những lời của Alessendro Manzoni : «Đừng bao giờ phản lại sự thật thiêng liêng cao quí».

SÀI-GÒN SẮP
nối liền với Thổ
IRAN, MIẾN, THÁI
bằng hai đường lớn

VỌNG CÁC.— Sáng 6-11, Ủy-Ban Công-Lộ Á-Châu và Viễn-Đông đã nhóm họp tại Vọng-Các và đã thảo luận dự trù thiết lập hai con đường lớn khởi từ Thổ-nhĩ-Kỳ đi ngang qua Iran, Miến, Thái và đến tận Sài gòn.

SONG SONG VỚI CHƯƠNG TRÌNH CẢI CÁCH ĐIỀN ĐỊA Ở NÔNG THÔN
NÊN CÓ MỘT CHƯƠNG-TRÌNH
CẢI CÁCH THỔ ĐỊA Ở CÁC ĐÔ THỊ

của NGUYỄN QUÂN

Tôi là một người dân đất Bắc di cư vào Nam trước đây, cũng như ngót triệu đồng bào khác, sau cái hiệp định tai hại ký kết ở nơi chân trời xa xôi nào ấy bởi một số người vong bản và bất chấp cả trách nhiệm trước lịch sử...

Hồi tưởng lại cái ngày nào mới bước chân lên bến Sài gòn, bọn người di cư chúng tôi đã vấp phải bao trở lực và nghi kỵ gây nên bởi tình trạng vô cùng phức tạp lúc đó. Một số đồng bào miền Nam không có kinh nghiệm bản thân đối với một chánh thể vô cùng hà khắc đã lên tiếng chất vấn chúng tôi : «Vô đây mần chi ?» «Còn cái tụi Bắc Kỳ có vẻ thương mơ ước một thiên đàng khác với cuộc sống hiện tại—chỉ mơ ước thôi chứ có bao người đã dám thực hiện di cư ngược ra Bắc đâu. — thời lại đã mạt sát chúng tôi thậm tệ ! Trái lại các ông nhà báo ở vùng Quốc gia này lại đề cao chúng tôi quá xá, nào là tinh thần bất khuất, nào là chí nguyện cao cả, di cư đây là để tiếp tục chống Cộng, để đợi ngày Bắc tiến, để giải phóng quê hương thoát khỏi hỏa ngục đỏ, văn văn... khiến cho cái máu anh hùng còn sót lại trong huyết quản sau cái buổi thực mạng trốn

Xem tiếp H trang 4

Kết quả cuộc xổ số
KIẾN - THIẾT
LOẠI 11-A
Xổ tại SÀI-GÒN ngày 7-11-1958

Trúng một triệu đồng :
217.986

Những vé số sau đây trúng 100.000 :
558.788 352.207 730.767
620.606 373.875

Những vé sau đây trúng 50.000 đồng :
586.664 907.705 319.868
867.966 919.729

Những vé sau đây trúng 10.000 đồng :
68.187 09.627 63.036
50.767 59.076 51.294

Những vé có 4 số tận cùng sau đây trúng 5.000 đồng : 9.619—4.648
Những vé có 3 số tận cùng sau đây trúng 1.000 đồng : 848
Những vé có 3 số tận cùng sau đây trúng 500 đồng : 775
Những vé có 2 số tận cùng sau đây trúng 100 đồng : 77

Những vé nào chỉ trật một số so với lô độc đắc 1 triệu đồng đều được trúng lô an ủi 1.000 đồng.

Trúng số hay không, tuần này cũng đi xem phim
CAY ĐẮNG MÙI ĐỜI
một phim tâm-lý xã-hội cỏ Nhật-Bản có cùng thương tâm và sâu-sắc, đã đoạt giải Sư-tử bạc
Đại-Hội Điện-ảnh Venise (Ý)
Chiếu tại hai rạp RẠNG-ĐÔNG *và* OLYMPIC

Tin QUỐC-TẾ

Tuy ni di

Tối 4-11 quân đội Pháp có chiếc xa yềm hộ lại đột nhập vào làng Sa kiết của Tuy ni di làm hai người chết và bị thương.

Doóc đa ni

Thứ hai tới Quốc Vương Huyt Xen sẽ ngoại quốc nghỉ mát để trong nước dân chúng tự do lựa chọn chính thể. Cả hoàng tộc đã đi Âu châu từ lâu. Người ta đoán nhà vua một ra đi là không trở về.

Anh

— Nạn kỳ thị màu da lại vừa tái diễn ở nhiều đô thị Anh ngay cả tại Luân Đôn nhân một ngày hội. Cảnh sát tới can thiệp bị bọn bạo hành dùng dao găm tấn công 51 tên gây rối đã bị bắt.

An giê ri

Cuộc vận động tranh cử ở An giê ri sắp kết thúc nhưng tình hình ở đây rối beng. Các đoàn thể chánh trị Pháp chống đối nhau. Người Hồi Giáo không chịu ra tranh cử.

Ấn

Sau khi tìm ra được một nhiên liệu, Ấn Độ vừa phóng thử một hỏa tiễn hai tầng. Hỏa tiễn này lên cao được 12 cây số.

Nhật

Sau việc 3 triệu thợ thuyền biểu tình phản đối Quốc hội tăng thêm quyền hành cho Cảnh sát, chính phủ Nhật dự định trừng phạt các lãnh tụ nghiệp đoàn đã tổ chức dình... g

tin miền BẮC

Các nhà giàu lần lượt phá sản

- Bà vợ ông Phúc Lai ở phố Huế phải đi vót tăm tre kiếm ăn lần hồi.
- Các chủ nhà in đều thất nghiệp, phải bán từng cân mực để lấy tiền mua gạo.

Tin của TRẦN THIÊN THANH

HÀ-NỘI.— Bạn đọc theo rõi tin tức Hà-nội hẳn còn nhớ rằng cách đây ít lâu ông Phúc Lai một thương gia ở phố Huế đã bị Việt Cộng bắt giam sau khi đã bị kết tội là ăn cắp nguyên liệu của Mậu dịch quốc doanh, có tư tưởng phá hoại chính sách của chính phủ.

Ông Phúc Lai bị bắt. Tài sản của ông bị Việt Cộng tịch thu hết trọi. Một người giàu lớn như thế mà

Xem tiếp B trang 4

RÊU RAO VỀ
ngày tận thế
lừa được 1 số người khờ dại lấy hơn 10 triệu quan

BONN.— Thật là một vụ lừa bịp kỳ lạ nhất thế giới. Một bọn người đã bị luật pháp buộc tội vì đã truyền thuyết về ngày tận thế xảy ra vào năm 1958. Họ đã làm tiền được một số người khờ dại tin rằng mình là những người được hưởng cái đặc ân thoát chết nhờ ngồi vào cái thuyền của ông Nô-Ê.

Đã có hàng trăm «tín đồ» tin theo và bỏ ra một số tiền lớn để có cái quyền một ngày kia vào giờ J đáp con thuyền cứu khổ cứu nạn ấy. Một viên thầy thuốc đã dốc túi đưa ngay một triệu rưỡi quan.

Nhưng ngày tận thế đã chẳng bao giờ đến cả, trừ phi có dăm bảy quả bom nguyên tử khinh khí nổ lung tung ở trên trái đất này, trừ phi có một cuộc chiến tranh mà dụng cụ để tàn sát nhân loại là các thứ vộ tinh hỏa tiễn.

Cho nên một trong những nạn nhân bị bịp đã đến tố cáo nơi cảnh sát cuộc tên đầu sỏ Stocker và đồng bọn.

Vụ lường đảo có nghệ thuật này đã mang lại cho tác giả của nó hơn 10 triệu quan (vào khoảng 1 triệu bạc V. N.)

(J.E.O.)

Tin VÀI HÀNG

Ông Ngô-đình-Luyện, Đại-sứ Việt-Nam Cộng-Hòa tại Anh Quốc, đã từ Luân-Đôn tới Ba-Lê cầm đầu một phái-đoàn Việt-Nam tham dự kỳ Hội-nghị thứ 10 của Tổ-chức Văn-hóa Liên Hiệp Quốc.

TRONG một buổi lễ long trọng sáng 6-11 tại Dinh Độc Lập Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã tặng Đệ nhị Đẳng Kim Khánh cho ông Chung Whan Cho, Bộ Trưởng Bộ Ngoại Giao Đại Hàn Dân Quốc.

Cũng trong một buổi lễ ngắn hồi 11 giờ 30 sáng 6-11 tại Dinh Gia Long, Tổng Thống Lý thừa Vấn đã

Xem tiếp D trang 4

Agnès Laurent đang say mê với những cái vòng Hula-hoop. Nó đã tạo cho nàng có một thân hình tuyệt mỹ.

Ông Hội viên Cảnh sát
bị vu là kẻ trộm
trong lúc đang tuần tiễu
Ở XÓM BÀU CUA !

của ttv VIỄN PHƯƠNG

LONG AN.— Cách đây ít hôm, vào khoảng 10 giờ đêm, một toán lính tuần do ông Bùi văn Gươm, Hội viên Cảnh sát xã An Ninh quận Đức Hòa điều khiển bỗng kéo tới vây bắt hết gia đình ông Nguyễn văn Doi 50 tuổi ngụ tại xóm Bàu Cua, ấp An Thuận thuộc xã trên.

Hình như sau vụ vây bắt ông Doi đã phải làm tờ thú tội «dám vu cho ông Hội viên Cảnh sát là kẻ trộm trong lúc ông đi tuần tiễu».

Xem tiếp C trang 4

PHONG TRÀO CHƠI HU-LA-HÚP
đang bành trướng khắp thế giới

- Người chế tạo thứ vòng này, từ một anh chàng nghèo rớt, nay đã có bạc mấy triệu.

Cách đây chừng 20 năm về trước, người ta thấy xuất hiện một trò chơi gọi là «y-ô». Chơi «y-ô» kể ra cũng chả có gì là thú vị lắm. Trẻ con chơi thì còn tạm được, chứ nhớn bằng con sáo mà cũng vác cái «y-ô» ra đường, tung ngang tung dọc, tung chéo thật dơ dáng dại hình. Ấy vậy mà cái phong trào «y-ô» đã được phổ biến xâu rộng trong các giới to đầu xà bé dâu ở Hà nội.

Ngày nay, giữa cái năm 1958 này một trò chơi mới lạ xuất hiện: *Hu la húp* phát nguyên từ Úc Đại Lợi.

Chút ít lịch sử của Hu la húp

Tháng 4 năm 1958, Arthur Melin và Richard Knerr là 2 người bạn thân đã nảy ra một ý nghĩ : sáng chế một thứ trò chơi mới lạ để đem bán ở San Gabriel, Californie. Có một người bạn đã mách nước cho 2 anh rằng, ở Úc đại Lợi có một huấn luyện viên thể dục trông thấy trẻ con chơi một cái vòng bằng tre. Những động tác thật mềm dẻo : đưa nhỏ để cái vòng quanh thân hình rồi uốn éo cái mông cho cái vòng quay tít đi.

Arthur và Richard sang Úc mang được 8 cái vòng về, chia mỗi người 4 cái cho vợ và các con chơi. Rồi ngay hôm sau 2 người quyết định làm những cái vòng ấy bằng nhựa pờ-lát-tích, pha chế ra đủ các màu. Rất nhẹ và lại rẻ : có 200 quan một chiếc. Sau đó, họ phân phát cho lũ trẻ con lang thang ở ngoài đường. Họ biểu diễn cho chúng xem. Chúng bắt chước làm theo và hoan hô rầm trời đất.

Phong trào lan rộng, cơ hội làm giàu đã đến. Họ sản xuất hàng vạn cái vòng đem bán ở Californie lấy 800 quan một chiếc.

Ba tháng sau Arthur và Richard

Xem tiếp E trang 4

Phụ nữ Nhật đã bắt đầu mê Hula-hoop...

MỘT TỔ CHỨC LÀM
thẻ căn cước giả
BỊ KHÁM PHÁ
Một uỷ viên Hộ Tịch Xã đồng loã bị tống giam

của ttv TUẤN PHONG

BA XUYÊN.— Trong một cuộc tuần tiễu ngày 13-10-58, Ty Hiến Binh Sóc Trang có bắt được hai người tên là Phạm văn Anh 21 tuổi và Huỳnh văn Bảy 20 tuổi dùng căn cước giả mạo tên tuổi.

Bị bắt, Anh và Bảy khai rằng các thẻ căn cước đó đều do Phạm văn Thân tổ chức làm tại xã An Lạc thôn. Ngay hôm sau, nhà chức trách đã bao vây bắt được Thân.

Thân khai đã tổ chức làm thẻ giả mạo cho 30 thanh niên trốn quân dịch để lấy 6 cái thẻ đầu mỗi thẻ 1.000đ, 24 cái sau mỗi cái 400đ. Số tiền này Thân chia cho ông Xưa, Ủy Viên Hộ Tịch Xã một ít để ông này chứng nhận thẻ cho.

Ông Xưa cũng bị bắt ngay. Mặt khác, ty Hiến binh bố trí khắp nơi trong Tỉnh và đã lần lượt tóm thêm được 15 cái thẻ giả mạo khác.

Xưa và các đồng phạm đã bị giải Tòa. Ông Biện Lý đã ký giấy tống giam cả bốn.

tin LAO ĐỘNG

Bạn hàng chợ
Mỹ Luông — An Giang tranh đấu thắng lợi

SÀI GÒN.— Vào đầu năm 1958, chủ thầu Võ-phước-Lợi đã đấu thầu được thuế hoa chi chợ Mỹ Luông.

Nhưng vì chủ thầu đã thu-trội hơn số thuế của năm 1957, nên bạn hàng nghỉ bán.

Liền đó có sự giải-quyết dưới sự chứng kiến của Quận-Trưởng và cơ quan hành chánh sở tại nên chủ thầu cam-kết thâu thuế

— 4$ mỗi ngày cho các sạp.
— 9$ mỗi ngày cho các quán quanh chợ.

Nhưng chỉ được hơn 20 ngày chủ thầu không giữ lời cam kết mà đòi thâu theo giá cũ, mặt khác chủ thầu lại kiện 39 người bạn hàng ra trước Tòa Thượng mãi An Giang để đòi tiền thuế hoa chi thiếu từ 2-2-58 đến 14-5-58.

Anh chị em bạn hàng đã đoàn kết tranh đấu dưới sự hướng dẫn của Tổng Liên Đoàn Lao Động V.N.

Ngày 31-10-58 vừa qua tòa án An giang đã xét xử rất công minh, bác đơn của chủ thầu Võ phước Lợi.

Như vậy anh chị em bạn hàng chợ Mỹ Luông hoàn toàn thắng lợi.

BÁC SỸ THƯỜNG TRỰC

Thứ bảy 8-11-58

BS. Đỗ xuân Giu 397, Đại lộ Đồng Khánh ChợLớn

BS. Nguyễn ngọc Huy 82, đường Hiền Vương Sài gòn

BS. Lê quang Huy 47, đường Tự Do Sài gòn

Nhân dịp kỷ niệm đệ tam chu niên Cộng Hòa, thử đặt vấn đề
NHÂN DÂN VIỆT NAM CÒN CẦN
TIẾP TỤC LÀM CÁCH MẠNG NỮA THÔI ?

- Nếu còn tiếp tục thì tiếp tục như thế nào ?
- Những ai phải lăn lưng vào cuộc tranh đấu ấy ?

(Tiếp theo) — *bài của PHAN TÂM*

Nói về công quyền, hiến pháp Cộng Hòa đã phân định rõ rệt hai quyền hành pháp và lập pháp. Về quyền công dân, hiến pháp Cộng Hòa cũng đã công nhận cho người dân có hầu hết các quyền tự do dân chủ. Cả một thiên thứ hai của hiến pháp (gồm 20 điều) đã được dành để ghi các quyền tự do cá nhân : Mọi người dân đều có quyền sinh sống tự do và an toàn. Không ai có thể bị tra tấn hoặc chịu những hình phạt hay những cách đối xử tàn bạo bất nhân hoặc làm mất phẩm cách, v.v.. Về các tự do dân chủ khác Hiến pháp cũng ghi rõ. Mọi người có quyền tự do tư tưởng, và trong khuôn khổ luật định có quyền tự do hội họp và lập hội (lập đoàn, lập đảng v.v...), có quyền tự do ngôn luận (ra báo, ra sách) v.v...

Nói tóm lại hiến pháp Cộng Hòa được ban hành từ hai năm trước đã bảo đảm cho nhân dân hầu hết các quyền tự do dân chủ. Hiến pháp ấy đã cam kết tôn trọng các nguyên tắc căn bản này : quyền định đoạt vận mạng đất nước của tối đại đa số nhân dân, quyền tồn tại và phát triển của những thiểu số chính trị, quyền được luật pháp bảo vệ và được dùng luật pháp chống lại mọi sự bất công quyền, được no cơm lành áo khỏi bị nô lệ cho sức mạnh của của cải. Nói một cách cụ thể, căn cứ vào các lý thuyết trên người ta thấy rằng : Với các quyền tự do dân chủ ấy, người dân Việt Nam sống dưới chế độ Cộng Hòa nào có khác gì người dân của một nước dân chủ vào bực nhất hoàn cầu ! Còn trên thực tế ? Dĩ nhiên chưa được như vậy. Bởi vì do hoàn cảnh đặc biệt lúc bấy giờ, hiến pháp có ghi thêm ở đoạn chót một số điều khoản tạm hạn chế các quyền tự do dân chủ vừa kể phía trên. Ví dụ điều 98 dành cho Tổng Thống quyền được tạm thời đình chỉ sử dụng một số quyền tự do. Nhưng sự tạm đình chỉ ấy cũng sắp chấm dứt vì nó chỉ được áp dụng trong nhiệm kỳ lập pháp đầu tiên (sẽ chấm dứt vào tháng 9 năm tới).

Tổng kết lại người ta thấy : cuộc cách mạng 1955 đã đi đúng cái quy luật tuần tự mà bất cứ 1 cuộc cách mạng nào cũng phải trải qua : đánh đổ chế độ cũ (Thực Phong), đặt nền móng cho một chế độ mới (Cộng-Hòa).

Nhưng từ nền móng tốt đẹp ấy ngôi nhà tương lai sẽ ra sao ? — Nó có thể là một toà biệt thự lộng lẫy mà cũng có thể là một túp lều tiêu chơ vơ giữa đống gạch đá ngổn ngang nếu tinh thần cách mạng đã bị tiêu trầm.

(còn tiếp)

Dân mới Làng NGHỆ

«TRẺ» QUÁ!

Nhân 2 việc : Tổng Thống Đại Hàn Dân quốc sang thăm Việt Nam và Trung cộng tố cáo (?) quân đội bắn đạn hơi ngạt (???) lên Lục địa.. chúng tôi xin nhắc lại 2 vụ Cộng sản «nhổ rồi lại liếm», ở Hàn quốc như sau :

Năm ấy, tài liệu học tập và tin tức đưa về tận hang cùng ngõ hẻm các đô thị Trung Hoa cho tới làng quê Việt Nam : «Vấn đề thống nhất Triều Tiên». Các đồng chí ngồi chụ tọa và thuyết trình tóm tắt báo cáo tin tức :

Thế giới dân chủ xã hội (Cộng sản) chúng ta phen này cương quyết dùng áp lực đối với phe «Tư bản» (???)... Khắp mọi xứ mọi nơi, nhân dân đối thắng tay... **Rắc rối nhất là : Bắc Triều Tiên đã kéo cờ trắng sao đỏ, búa liềm viền chung quanh... và tuyên bố cương quyết rằng : Thủ đô của Cộng Hòa nhân dân Triều Tiên phải là Hán Thành (hiện ở trong vùng kiểm soát của chánh quyền Lý Thừa Vấn !)...**

Những chú răng đen mã tấu sẽ tay thích me ! Cán bộ lại giới thiệu tiểu sử của Thống chế (!) Kim Nhựt Thành, thủ tướng kiêm quốc trưởng kiêm tổng tư lịnh quân đội chánh qui và dân quân du kích Bắc Triều Tiên : nào những là Kim mới có 30 tuổi, một lãnh tụ trẻ nhứt, trong lịch sử loài người chưa từng có : hàng nhứt, thế giới không ai hàng bằng !

XÚI TRẺ...

Ấy thế rồi được vài tháng sau, báo Cứu Quốc của Bác Hồ và Đảng loan tin tít bự : «Quân đội nhân dân Triều Tiên đã nổ súng tấn công Hán Thành ! Cương quyết thống nhất nước nhà theo ý nguyện của toàn dân (!!!)».

Xem tiếp A trang 4

Cáo tình Báo dài hạn

Hai dân tộc Hàn-Việt cương quyết
chống cộng để cùng thống nhất lãnh thổ

THỜI CUỘC QUỐC TẾ
UNESCO và chế độ công xã

Tin Trung cộng không được gia nhập UNESCO là một hậu quả mà nhiều người biết trước. UNESCO, tổ chức văn hóa, giáo dục của LHQ — không phân biệt màu sắc và phương tiện chánh trị nhưng không thể chìa tay bắt những kẻ đàn áp văn hóa. Việc phủ nhận Trung cộng, một lần nữa, đã hùng hồn nói lên rằng Trung cộng là một nhà tù văn hóa. Quyết nghị của UNESCO sai hay đúng ? Thì đây, Bắc kinh đã tự trả lời với việc ban hành một chế độ cai trị mới, mệnh danh là nhân dân công xã.

Khác với anh cả xô viết, cai trị bằng công an mật vụ, Tây bá lợi á, và pháp trường, Mao trạch Đông tạo ra một vũ khí mới : đó là bắt dân bện lấy giây thừng lọng rồi tự cho cổ vào thắt lại. Thực phẩm khan hiếm, dân chúng phải xếp hàng dài cây số trước cửa hàng độc quyền của Mậu dịch. Đột nhiên, dân chúng chịu thiếu thốn, không xếp hàng mua thực phẩm nữa. Đó là một góc cạnh của công xã. Mỗi khi muốn thi hành một chánh sách mới, Bắc kinh lại đẩy dân chúng ra làm bung xung đỡ đạn. Nông dân vào tổ đổi công, hợp tác xã, tuy mất hết tư hữu nhưng cũng còn một khoảnh ruộng nhỏ. Rồi nông dân sẽ hiến nốt ruộng cuối cùng cho Nhà nước. Đó là công xã. Tiệm buôn bị đóng cửa, thương gia giải nghệ, nhường địa điểm và khách hàng cho Mậu dịch. Đáng lẽ nhận tiền bồi thường chủ tiệm sẽ từ chối, cúng cho Nhà nước. Đó là công xã. Hàng ngàn căn nhà bị triệt hạ làm công xưởng, hoặc giải tỏa lấy chỗ cho cán bộ ở, chủ gia không lấy tiền thuê, tiền thiệt hại mà còn đóng thuế hàng năm, còn biếu không cho Đảng nữa. Đó là công xã. Công xã là chế độ mà dân thích ăn đói, mặc rét, đóng thuế nặng, làm việc nhiều, lãnh lương ít, và hiến công của cho tập thể.

Bắc Kinh không cần tăng cường bộ máy công an để kiểm soát công xã. Công xã là chế độ hành chánh khu phố, phố, liên gia và gia đình. Mỗi khu gồm 25 phố đặt dưới sự điều khiển của ủy ban khu phố. Phố có liên gia và liên gia trưởng. Liên gia có từng nhà một, mỗi nhà có một trưởng gia. Chế độ công xã đã được Dennis Bloodworth, một ký giả quốc tế từng viếng thăm Trung Cộng, mô tả là chế độ của Uy hiếp, bởi dân mà uy hiếp, vì dân mà uy hiếp. Dĩ nhiên Trung Cộng đã thành công. 14 thế kỷ trước, chánh sách uy hiếp của nhà Tùy cũng thắng lợi nhưng chỉ vững được 28 năm rồi mất. Nhà Mao mới trị vì được 10 năm, nhưng dân lục địa còn nhớ mãi bài học đời Tùy. Và chắc hẳn UNESCO không quên chế độ công xã nên thẳng tay gạt bỏ sự góp mặt của Trung cộng bằng 41 phiếu chống 21 ?

tin TÒA ÁN

MỘT BẢN ÁN LÀM GƯƠNG CHO KẺ SỖ SÀNG
Một chút ngứa tay, 3 tháng tù ở

Hai thanh niên phạm thuần phong mỹ tục

SÀI GÒN.— Thường trên những quãng đường vắng vào những buổi chiều tà, nếu bạn tò mò để ý một chút thì sẽ thấy ngay những cậu trai đuổi gái một cách sát nút, và cả gan diễn ra những cử chỉ không được đẹp mắt.

Nếu đã có những trò bỉ ổi chớp nhoáng đó xảy ra rồi thì, đây là bản án đáng để cho mấy cậu có tính đùa dai đó đọc kỹ để sửa mình.

Một buổi chiều vào ngày 26-10-58 Huỳnh văn Kích và Võ văn Hai ngồi chung một chiếc xe gắn máy, phóng sang tận vùng Phú Lâm để hóng gió mát thơm của đồng ruộng.

Thế rồi trong lúc 2 cậu đang thoải mái với gió chiều mát rượi thì, chợt có bóng một cô gái xuất hiện từ bên xóm vắng đi ra. Cô gái ấy là cô Nguyễn thị L...

Như thấy được «mồi ngon», 2 cậu kia liền phóng xe tiến lại ngỏ lời ong bướm :

— Em cưng của anh đi đâu mà vắng biệt ?

Cô Nguyễn-thị-L. đang ngơ ngác trước câu hỏi của hai cậu đi đường, thì trắng trợn làm sao, Kích đã đưa tay ướm ngay vào bộ ngực nở nang của cô L.

Bị xúc phạm, cô L. cáu kỉnh mắng:

— Thanh niên gì mà tệ vậy!

Hai ngồi phía sau xe lại văng tục chửi luôn cô L. Thế là cuộc đấu khẩu này lửa được diễn ra cho tới lúc một cảnh sát viên đi tuần tới can thiệp mới dập tắt được và mời luôn 2 cậu «đùa dai» kia về bót. Rồi 2 cậu cùng bị xộ khám về tội xúc phạm thuần phong mỹ tục.

Bên vành móng ngựa sáng hôm qua 2 cậu bèn lên nhìn nhận tội trạng để tòa phạt Kích 3 tháng tù ở và Hai 2 tháng tù ở.

XEM TRANG 3 :
PHỤ TRANG HÀI HƯỚC

2 ĐÁM CƯỚP
XẢY RA CÙNG MỘT ĐÊM
TẠI XÃ BẢO ĐỊNH
MỘT TÊN ĐÃ BỊ BẮT

LONG-KHÁNH.— Vào hồi 8 giờ tối 4-11, hai vụ cướp đã xảy ra cùng một lúc tại xã Bảo-Định (Long Khánh) :

Vụ thứ nhất : Một bọn cướp có chừng 4 tên võ trang súng lục kéo đến tiệm tạp hóa của vợ chồng ông Bùi-văn-Tấn 35 tuổi và bà Nguyễn-thị-Thỏ 32 tuổi kêu cửa vào mua thuốc hút. Mua xong chúng giả vờ ra đi, ông Tấn vừa ra vườn đuổi heo thì bọn nọ liền quay lại điệu ông đi một quãng lục lưng lấy hết số bạc 1.200$ rồi dẫn ông đi trở lại ngang tiệm tạp hóa của ông. Một tên dọa đem ông

Xem tiếp G trang 4

SỐ 203 *Truyện dài của* HOÀI ĐIỆP THỨ LANG

CHƯƠNG XI

ĐƯỜNG KIẾM BÍ TRUYỀN VÀ MỘT BÀI HỌC CAO GIÁ VỀ «TINH THẦN THƯỢNG VÕ»

(Tiếp theo)

— Thì đích thị như vậy! Chính Quan Lang Mường Vang thường kể chuyện: Ông Tổ giỏi võ nhất trong dòng họ ông ta thủa xưa vẫn hàng ngày luyện tập võ nghệ ở đúng chỗ này. Thổ dân Mường Vang còn truyền tụng rằng: Xưa kia, nền đất toàn những mô đá nhỏ mấp mô; ông Tổ nhà Quan Lang cứ để nguyên, thế mà chỉ ít lâu sau bàn chân ông ta dậm xuống lún hết đá nhọn thành nền đất phẳng lì...

Thọt cười:

— Xét ra chẳng cần phải vận khí xuống bàn chân làm cho lún đất như vậy mới là võ nghệ siêu quần. Theo ý tôi, tinh tuý của võ thuật không phải ở những sự vận nội công, chuyển thần khí ghê gớm, mà phải làm sao sử dụng được tất cả cái cường và cái nhược của thể xác, điều khiển được gân cốt, tứ chi và quan năng cho thích ứng. Võ giỏi không nên tự làm hao tổn sinh lực, mà phải biết dưỡng thần, điều hòa sinh lực mới được...

Nói tới đây, y ngẩng đầu lên nhìn mặt trăng.

Vầng trăng thượng huyền trong vắt lơ lửng trên ngọn núi, vừa đúng treo cao thẳng trên đầu hai người.

Tên Thọt bỗng rút xoạch lưỡi kiếm ra khỏi vỏ.

Tự nhiên, Vũ cũng đặt tay vào đốc kiếm của mình.

Thọt hất hàm dục:

— Đại huynh rút kiếm ra đi thôi!

Vũ rút kiếm.

Hai lưỡi thép lấp lánh ánh trăng. Hai người cùng cầm ngang mũi kiếm trong tay, đứng đối diện nhau.

Anh chàng Thọt chẳng chẳng có vẻ gì là một võ sư dậy kiếm. Anh ta chỉ dẫm xuống đất có một bàn chân, còn một chân Thọt co lên khập khiễng chỉ dụng trên mặt đất có năm đầu ngón chân.

Cái thế đứng ấy chẳng nhập bộ pháp nào hết. Vũ Lý nghĩ rằng anh ta còn đứng yên một lúc cho định thần chăng? Cho nên Vũ cũng chưa nhập thế võ.

Anh ta vẫn đứng nguyên vị, nhưng anh ta chợt nghiêm giọng cất tiếng:

— Nào, chúng ta nhập cuộc! Đại huynh thử khởi thế công trước đi! Đại huynh muốn dùng thế võ nào cũng được, đại huynh cứ đánh những đòn thực ác liệt thẳng tay. Tôi không đánh lại, nhưng tôi sẽ thí nghiệm những ngọn đỡ con hầu tiếp đại huynh.

Vũ còn ngần ngại chưa động tay kiếm.

Anh chàng Thọt dục:

— Khai kiếm đi! Đại huynh! Tôi chờ đây!

Vũ tiến lên, vung kiếm chém tạt ngang một nhát nương nhẹ.

Tên Thọt không nhích bước, chỉ khẽ ngả mình tránh đường kiếm của Vũ, miệng nói lớn:

— Mạnh nữa! Không cần phải nương nhẹ tay!

Nhát kiếm đầu tiên chém hụt, mà đối thủ chưa cần động tay kiếm! À được lắm! Vũ muốn thử xem y có đứng gan được mãi như thế này không?

Đảo ngược mũi kiếm lại, Vũ đánh lượn một đường kiếm từ trên xuống dưới rất nhanh, loáng trước mặt tên Thọt.

Lạ quá! Anh chàng Thọt chân vẫn gan lỳ, không thèm lui, cũng chẳng thèm tiến. Đường kiếm của Vũ Lý lượn tới phía trên, y chỉ khẽ cúi đầu xuống, tránh khỏi dễ như không. Đường kiếm của Vũ lượn xuống phía dưới, y liền chống mũi kiếm của y xuống đất, toàn thân y hơi né về một bên.

«Choang!» Lưỡi thép của Vũ bỗng chém vào lưỡi thép của đối thủ dựng đứng như một chiếc cột sắt vững chắc. Lưỡi thép của Vũ bật ra, xuýt tuột khỏi tay cầm.

Vũ đã hơi thấy nóng vành. Tiếng tên Thọt lại càng như thách thức:

— Được đấy! Đại huynh cứ đánh mạnh như thế cho, đánh liên tiếp nhiều đòn nữa đi!

Vũ không đợi thúc dục thêm. Vũ sẽ xin chiều ý ông bạn!

Lưỡi kiếm của Vũ sẽ không phụ long mong mỏi của ông bạn...

Vũ lướt bộ pháp lùi lại để lấy đà, và dậm mạnh chân đá gió. Vũ nhập thế rất đẹp, múa tít lưỡi kiếm xông vào...

Ánh trăng lóe sáng trên lưỡi thép của Vũ.

Nhưng, đồng thời, lưỡi thép của anh chàng Thọt cũng chuyển động nhanh như chớp, lượn theo đường kiếm của Vũ. Hai vệt sáng bỗng quấn lấy nhau, chập làm một, để rồi thốt nhiên bật lên một tiếng «soảng» khô và gọn, để rồi một trong hai lưỡi kiếm bỗng tuột khỏi tay cầm, rơi hẳng xuống đất: Đó là lưỡi kiếm của Vũ Lý!

Sự việc xẩy ra thực ngoài sức tưởng tượng của Vũ. Chính Vũ cũng không hiểu tại sao mình đã rơi kiếm? Chỉ biết giữa lúc đường kiếm của Vũ đang thuận đà lượn như gió tới trước mặt địch thủ, chợt bàn tay Vũ thấy nhẹ bỗng chẳng hề gặp một sức cản trở nào, chẳng hề bị tê buốt cánh tay, cũng chẳng kịp nhận biết địch thủ đã phản ứng lại bằng thế võ gì! lưỡi kiếm của Vũ cứ tự nhiên tuột khỏi tay cầm, rất nhẹ nhàng, rất dản dị, và hết sức bất ngờ, y như lưỡi thép vừa bị long ra khỏi chuôi kiếm—hay đúng hơn, y như chuôi kiếm bỗng nhỏ lại, và bàn tay Vũ không kịp nắm chặt, nên chuôi kiếm cứ tự dưng lìa khỏi bàn tay của Vũ!

Lưỡi kiếm rơi xuống đất, nằm ngang ngay dưới chân Vũ, mà Vũ vẫn chưa hết sửng sốt, chỉ biết đứng ngây người mắt mở tròn xoe nhìn vào hai bàn tay xòe ra đủ cả mười ngón, như không hiểu rằng hai bàn tay đó...còn hay mất?

Anh chàng Thọt cầm ngang lưỡi kiếm, điềm nhiên nói:

— Đại huynh rơi kiếm rồi! Đệ xin mạn phép thí nghiệm một «đòn ngoại» đầu tiên. Đại huynh nghĩ sao về ngón đỡ vừa rồi?

Như người chợt tỉnh cơn mê, Vũ gật đầu đáp:

— À! Tài thật! Ông bạn làm thế nào mà... lạ quá! Tôi rơi kiếm lúc nào không biết?

Tên Thọt cười:

— Nếu biết, thì đại huynh đã chẳng rơi kiếm! Chính lúc đại huynh đã không ngờ nhất, tôi mới thi thố được cái thuật mọn đó chứ!

— Đành vậy, nhưng ông bạn đưa lưỡi kiếm thế nào mà đánh tuột được kiếm ở tay tôi ra? Tôi không thấy ông dùng sức mạnh chút nào hết! Tay tôi chẳng thấy tê, thấy buốt gì cả, thế mà kiếm lại bật được ra.

— Đại huynh nên nhớ: vừa rồi tôi không đánh «đòn nghịch» mà tôi đánh «đòn thuận». Nếu nghịch với đại huynh thì dùng sức mạnh đến mấy cũng chưa chắc đã làm cho đại huynh chùn gân buông rời tay kiếm. Cho nên tôi phải dùng sức «thuận» với đại huynh, và tôi chỉ cần gẩy nhẹ đầu mũi kiếm một chút, đủ «lẩy» được kiếm của đại huynh...

— Thế nào là «đòn thuận», và thế nào là «đòn nghịch»

(Còn nữa)

SỐ 23 Truyện dài của TẠ-QUANG-KHÔI

Phần thứ hai

CHƯƠNG X

(Tiếp theo)

Quá nửa đêm, trời mưa một trận rất lớn và rất dai nên sáng nay lối ngõ còn lầy lội. Nước đọng thành từng vũng. Mái tranh thong thả rỏ từng giọt nước mưa. Mây xám dăng đầy trời. Vẫn là cảnh mưa ấy dạo nào, mà sao hôm nay nàng thấy đổi khác. Nó chẳng làm cho nàng buồn rầu nữa. Trái lại, nàng thấy vui mắt lạ. Những giọt tranh óng ánh dưới những tia nắng sớm như những viên kim cương.

Vừa ngồi trang điểm, nàng vừa nghĩ đến « chương trình hoạt động » của nàng. Nghĩa là nàng phải làm thế nào cho Thường thích cái tổ uyên ương của hai người. Nàng tin rằng chồng nàng sẽ không bỏ nhà đi chơi nữa, nếu nàng biết cách giữ anh.

Trước hết nàng phải làm sao để khiến anh không chán nản vì phải ở nhà lâu. Điều này thật khó, vì tính Thường là tính người luôn luôn tìm tòi cái mới, dễ chán cái cũ. Nàng sẽ không để anh phải thiếu thốn một thứ gì. Nghĩa là nàng sẽ hết sức chiều chồng. Nàng tự cho đó là một bổn phận của người đàn bà. Và chăng, người đàn ông chỉ quyến luyến với gia đình khi mà họ thấy tổ ấm của họ ấm cúng thật. Người đàn bà phải làm sao gây được cái không khí ấm cúng đó. Nếu người đàn ông đã trót tính, mà người đàn bà lại có thái độ bất cần, thì hỏi làm sao hạnh phúc khỏi tan vỡ. Sở dĩ trước kia, nàng chưa nghĩ đến vấn đề này là vì Thường không hề bao giờ tỏ ra chán ghét gia đình. Sau một thời gian anh luôn luôn vắng nhà, nàng mới chợt hiểu.

— Em ngồi làm gì mà thờ thần cả người thế?

Nghe tiếng chồng hỏi, Bạch Liên ngoảnh lại. Thường đã dậy từ lúc nào rồi. Anh vừa rửa mặt vừa đánh răng xong. Anh đang chải đầu.

Bạch Liên đáp:

— Kìa, sao mình dậy sớm thế?

Đặt cái lược xuống bàn, Thường vừa nói vừa nhìn vợ chăm chăm:

— Anh phải đi đằng này có chút việc.

Bạch Liên xịu hẳn mặt xuống:

— Mình lại đi đâu? Mình không ở nhà với em được một ngày sao?

Thường cười:

— Chưa chi em đã giận rồi. Anh nói đùa đấy. Không những anh ở nhà với em một ngày mà ở cả đời ấy. Em có chứa không nào?

Bạch Liên nhoẻn miệng cười:

— Thế chứ lị. Mình đến ghét. Chỉ được cái hay trêu em thôi. Đấy, mình muốn đi đâu thì đi. Em chả dám cấm. Không có mình lại bảo em bắt nạt mình.

Thường tát yêu vợ:

— Thôi đi, cô. Người ta có đi thì lại giận ngay đấy. Anh sẽ chẳng bao giờ đi đâu nữa vì anh không muốn có người cứ phải đợi cửa suốt cả đêm. Tội nghiệp lắm!

— Thế thì mình thích em đền mình cái gì nào? Mình ngoan lắm. À, thưởng thì mới đúng chứ.

Thường lắc đầu:

— Anh chẳng thích em đền mà cũng chẳng muốn em thưởng. Em ạ, ngày mai, anh định sẽ lại làm việc. Nghỉ lâu quá rồi còn gì nữa. Em nghĩ sao?

— Không. Em chẳng thích mình làm việc ngay đâu. Mình nghỉ ít lâu nữa để lấy lại sức đã chứ.

— Nhưng mà, em không biết, hễ cứ nghỉ lâu mà không viết thì văn nó cùn đi.

— Mặc kệ cùn thì cùn mà văn mình thì cùn sao được. Mình chỉ dọa em thôi. Mình có nghỉ đến hàng năm, rồi mình viết, lại vẫn hay như thường. Người ta thì không biết, chứ em thì em thấy văn mình lúc nào cũng hay.

Thường beo má vợ.

— Sao mà em tôi lại nịnh khéo thế? Văn chồng mà vợ không ngửi được thì còn ai ngửi được nữa. Nhưng anh hỏi em nhé. Ngồi không, anh lại đi chơi thì sao? Lúc ấy em đừng có trách nhé.

Bạch Liên thấy lời chồng nói rất đúng. Người ta hễ cứ rỗi rãi thì hay nghĩ quàn. Nàng liền đáp:

— Được. Em cho phép mình làm việc. Nhưng với một điều kiện này. Em mua một cái máy chữ để đánh cho mình, mình cứ việc nằm mà đọc, rồi em đánh máy luôn. Như thế mình khỏi mệt nhọc, mà em lại được thưởng văn mình ngay khi chưa « ra lò ». Mình bằng lòng không?

Nghĩ một lát, Thường nói:

— Như thế sẽ có nhiều điều bất tiện. Thứ nhất là em sẽ mệt lắm, mà anh chẳng khoẻ thêm được bao nhiêu. Thứ hai là anh chưa viết được cái lối đại lãn ấy. Chẳng biết có làm nên trò trống gì không, chưa chi mà đã bắt tội vợ. Thứ ba là hễ nằm là anh hay ngủ lắm. Không được đâu em, em ơi.

— Thôi được. Mình muốn làm gì thì làm, miễn là đừng bỏ em mà đi chơi. Em chỉ xin mình có thế thôi. Mình không biết chứ, mình đi chơi mà mẹ lại cứ trách em không biết giữ mình. Mẹ bảo tại em nuông chiều mình quá, mình đâm hư.

— Thế à. Vậy bây giờ em phải đe nạt anh đi. Dùng lời không được thì dùng roi, chứ sợ gì.

Bạch Liên lườm yêu chồng:

— Thôi đi ông. Chẳng biết ai bắt nạt ai. Mình cứ làm như mình sợ em lắm ấy. Mà mẹ nói thì nói, chứ em có dám trách mình đâu.

Thường cười:

— À, ra vậy đấy... Này, em ạ, anh vừa nghĩ ra một cốt truyện hay lắm kia. Mai anh bắt đầu viết. Truyện tả một nữ ca sĩ rất yêu chồng, chiều chồng mà vẫn bị chồng hờ hững. Thế mà, cô nữ ca sĩ ấy chỉ âm thầm chịu khổ đau thôi. Thật là ngoan ngoãn. Anh định đặt tên là « Chuyện chúng ta ».

Bạch Liên rẫy nẩy lên:

— Chết! Sao mình lại định viết « Chuyện chúng ta ».? Mà có phải chuyện chúng ta đâu. Vì mình có hờ hững với em đâu? vì em có phải âm thầm chịu khổ đau đâu? Mình mà cứ viết là em giận đấy.

Thì thôi. Vừa nói Thường vừa ngồi xuống cạnh vợ. Anh quàng tay ôm lấy ngang lưng nàng. Em không muốn viết chuyện chúng ta thì thôi vậy.

Rồi, anh áp má mình vào má vợ, ngước mắt nhìn trời. Anh nói:

— Kìa, em coi. Trời miền Nam này lạ thật. Nắng vẫn gay gắt mà mây đen vẫn ùn ùn kéo đến.

Qua khung cửa sổ vuông, Bạch Liên trông thấy mây đen đang từ chân trời chậm chạp trôi lại phía mặt trời. Nàng chợt cảm thấy man mác buồn. Ở đời này không có gì bền lâu cả. Bầu trời đang trong đẹp như thế mà luôn luôn bị đe dọa. Bất thình lình mưa có thể đổ xuống một cách phũ phàng. Đường phố sẽ lại ngập lụt. Ánh huy hoàng của buổi bình minh sẽ vụt biến đi mất. Cũng như hạnh phúc của nàng.

(Còn nữa)

MỖI NGÀY 1 TRUYỆN

(Tiếp theo trang 3)

Sáng sớm hôm sau tôi có ra bến tàu nhưng tôi không cho Tuyết thấy mặt tôi. Tôi muốn để Tuyết hiểu rằng tôi không còn yêu nàng nữa. Nàng sẽ oán giận tôi và sẽ quên tôi trong những ngày sống trong thành phố có nhiều sương mù ấy. Tôi đã cố nén lòng khi thấy vẻ chờ đợi của Tuyết. Lúc con tàu sắp rời bến. Tuyết đưa khăn tay lên lau nước mắt từ giã người nhà. Tôi biết trong những giọt nước mắt kia, có một ít khóc vì tôi. Khi con tàu chạy đi xa dần còn vẳng lại âm vang buồn nhẹ, tôi mới thấy lòng nao nao sầu vì biết mình đã bỏ mất một vật quý nhất trên đời.

Cho đến bây giờ thì Tuyết đã xa tôi rồi. Mối cách biệt giữa chúng tôi là hai thành phố nép mình bên hai bờ đại dương xanh...

Chuyện tâm tình...

(Tiếp theo trang 3)

thì cũng chẳng phát bịnh kia mà?

— Hứ! Coi chừng nghe! ôm nhau mà nhảy.., suông như vậy, tuy không phạm «phòng thất» nhưng cũng cảm «phòng cách» đó nhé!

Một công trình...

(Tiếp theo trang 3)

« *Chưa say, nhâm nhấp mới khơi khơi.*
« *Đỏ tai. tím mặt run như gió*
« *Máu bốc lên đầu, uỵnh lộn chơi.*

Ba Toét rất khoái nhậu thịt cóc, thịt rắn nhưng lại rất sợ đi ngủ với giun thành ra đành nuốt nước bọt làm ngơ khi mấy ông hàng xóm mời thưởng thức cái mục này:

« *Cóc ngóc chiên xào ngon rất mực.*
« *Ăn vô chỉ sợ lúa theo giun.*
« *Khôn ngoan răng kỵ, đừng sơi bậy,*
« *Kẻo nữa tài trai ngủ dưới bùn.*

Những đêm trời mưa rả rích, ngồi thu bình trên chiếc giường tre, khoác chăn tùm hụp mà nhâm nháp tí khô mực thì quả là một cái sự lâm ly thống thiết đối với con người dư máu thi nhân như Ba Toét:

« *Ngoài trời mưa rơi tí tách*
« *Xui lòng nhớ món mực khô.*
« *Hầu bao còn đồng bạc rách,*
« *Được rồi, có nhậu ô hô!*

(Còn tiếp)

Lại có những lần tôi giới thiệu vài anh bạn tôi nhờ cụ hốt thuốc cho con nít. Cụ lắc đầu... kết tội:

— Lỗi ở mấy thầy hết: « Có chửa không biết dưỡng thai; Đẻ con toét mắt thúi tai gầy còm » chịu như vậy chưa?

Anh bạn có con thỏ thẻ:

— Dạ thưa cụ, quả tình không phải chuyện dưỡng thai ạ! Có lẽ cháu nó bò lê la, bốc đất cát rồi nhiễm vi trùng, trứng giun, trứng sán cho nên bệnh tật luôn thế này... Cháu dùng thuốc Tây không khỏi lại được anh Gòn giới thiệu nên đến nhờ Cụ...

Cụ Lang Văn vẫn «vấn» đi vặn lại:

— Nhưng cái nguyên do sâu xa vẫn là.. dưỡng thai không đúng cách! Trị bịnh phải hiểu căn bịnh sâu xa. Thầy không nói thiệt thì tôi biết hốt thuốc cho cháu ra sao?

Rồi khi đã « hành hạ » anh bạn tôi chán chê, cụ mới quay ra hốt thuốc. Chưa hết, tay hốt thuốc, miệng cụ vẫn cao đàm hùng biện về vấn đề xã hội, nam nữ, tập tục... cụ chặc lưỡi:

— Cha mẹ ăn mặn, thì con khát nước. Cha mẹ yêu nhau mặn mà bao nhiêu thì con ốm o bịnh tật bấy nhiêu...

(Chuyện chưa tới phần chính vì báo thiếu chỗ xin đọc tiếp ở kỳ tới)

Tìm việc

(Đăng giúp không lấy tiền)

— Sinh viên có Tú Tài Toàn muốn kèm tư gia từ Đệ tứ trở xuống Lương đủ sống để tiếp tục học. Thư cho Nguyễn trọng Ban 20bis cư xá Đô thành Saigon.

— Sinh viên có bằng Tú Tài toàn muốn kèm tại tư gia từ Đệ Tam trở xuống, Lương đủ sống để tiếp tục học. Thư cho: Vương đắc Ấn 125/4 Phan văn Trị Gia định

— Học sinh có bằng Tú Tài nhiều kinh nghiệm, nhận kèm trẻ em tại tư gia từ Đệ Tứ trở xuống, lương đủ sống. Xin viết thư cho:

Nguyễn xuân Ái 176 Bùi hữu Nghĩa Gia định.

— Học sinh Tú Tài, kinh nghiệm dạy học, nhận kèm trẻ em tư gia từ Đệ Ngũ trở xuống. Thư cho ông Tiên 501 Lý Thái Tổ Chợ Lớn (chuyển cho ông Huân)

— Một nhóm học sinh có tú tài Pháp và B.E.P.C cần kèm trẻ tại tư gia hoặc từng nhóm tại nhà riêng, thư cho: Trần Ngọc 7 Lê quang Định (Gia định)

— Thanh niên nghèo, xa gia đình hiện học lớp Đệ Nhất (đã có bằng Tú tài Toàn phần I) muốn kèm học sinh tại tư gia từ Đệ tứ trở xuống Lương ít, đủ sống.

Xin biên thư cho ông Mai Hộp thư 503 Sài gòn nhờ chuyển giao

— Thanh niên Tú tài I, có kinh nghiệm, muốn kèm tại tư gia, học sinh Đệ Ngũ trở xuống về Anh văn Thơ cho: Ông Minh 214 Nguyễn Trãi Chợ lớn.

GIỚI THIỆU và CẢM TẠ

Đông y sĩ *Lý côn Miên* 96 Lý thái Tổ đã chữa cho chúng tôi khỏi bệnh *Cùi* và *Phong tình*, đồng thanh cảm tạ ơn ông.

Lê-văn-Huyên
Trần-văn-Ngọc

Đề ngăn ngừa bọn làm giả

TAM TINH HẢI CẨU BỔ THẬN HOÀN

(Chuyên trị Mộng tinh, Di tinh, và Hượt tinh).

Trừ đau bụng nhức mỏi.

Xin quý vị thân chủ mua thuốc trên đây, nên nhớ nói cho được hộp in CHỮ NỔI, nút ve MÀU VÀNG, và có 1 tờ giấy khen tặng in mực XANH LÁ CÂY trong hộp thuốc. Không phải như thế, xin trả lại đừng mua, e lầm đồ giả mạo.

Xin quý vị đại lý hãy đổi thuốc cũ lấy thuốc mới có in nổi, trên xe quảng cáo của nhà thuốc hay nơi:

Nhà thuốc VÕ-VĂN-VÂN
201 - 211
Đ.L. Nguyễn-thái-Học Saigon.

ĐAU BỤNG MÁU

Có kinh không điều, huyết ra ít hãy uống Bạch Phụng Điều Kinh số 37 Võ-văn-Vân rất linh nghiệm.

Thuốc cam hàng bạc Hà-Nội

Môn thuốc gia truyền rất thần hiệu đã nổi tiếng khắp nơi chuyên trị các chứng bịnh của trẻ em, có công dụng tống các thứ sán lãi và chất độc ra ngoài, làm cho trẻ em mập mạp, vui vẻ da thịt hồng hào ăn ngon ngủ khỏe, hết mồ hôi trộm tiêu sạch cam sài!

Tổng cục 447B đường Hai Bà Trưng — Tân-Định — Saigon.

ĐẠI-LÝ: Bích-Lan, 9-C Phan-bội-Châu Quy-Nhơn.
Đặng-thị-Hằng, 5-C Phước-Hải Nha-Trang.
Vạn-Sanh-Đường 3-5 Hùng-Vương Đà-Nẵng.

Văn-Phòng Luật-Sư PHẠM-TRỌNG-ƯỚC Luật-Sư Tòa Thượng Thẩm Sài gòn — 19, đường Hàn-Thuyên

CƯỠNG CHẾ PHÁT MÃI

cho ai đấu-giá cao và sau cùng tại phiên đấu-giá của Tòa Sơ-Thẩm Sài-gòn,

NƠI PHÁP-ĐÌNH ĐƯỜNG CÔNG-LÝ SÀI-GÒN

CUỘC-ĐẤU GIÁ CÔNG KHAI SẼ THỰC-HIỆN

Ngày thứ Sáu Mười Bốn tháng Mười Một năm Một Ngàn Chín Trăm Năm Mươi Tám (14-11-58) vào hồi 9 giờ sáng

Rao cho quý vị đặng rõ:

Theo lời thỉnh cầu, truy-nã và mẫn-cán của Bà TÔN-NỮ THỊ-LÂM, độc thân, cư ngụ tại số 380/6 đường Công Lý Saigon Có cố-vấn là Luật-Sư PHẠM-TRỌNG-ƯỚC, Luật Sư Tòa Thượng Thẩm, số 19 đường Hàn Thuyên Saigon.

Và thi hành:

1o) Bản đại-tự công-chưng-thư lập tại Phòng Chưởng-Khế Sài-gòn ngày 22-8-1957;

2o) Án-lệnh chiếu đơn của ông Chánh-án Tòa Sơ-Thẩm Sài-gòn ngày 14-10-1958 trước bạ tại Phòng Ba Sài-gòn ngày 16-10-1958, quyển 100, tờ 42, số 21, án-lệnh này đã ấn-định ngày, số tiền đặt giá, các điều-khoản và điều-kiện phát mại.

NGÀY THỨ SÁU MƯỜI BỐN THÁNG MƯỜI MỘT NĂM MỘT NGÀN CHÍN TRĂM NĂM MƯƠI TÁM (14-11-1958) vào hồi 9 giờ sáng tại phiên đấu-giá của Tòa Sơ-Thẩm Saigon

Sẽ đem bán đấu giá cho ai trả giá cao hơn hết và sau cùng bất động sản sau đây:

Một bất động sản tọa lạc tại Saigon hẻm đường Nguyễn Thành Ý số 4 gồm có:

Một miếng đất diện tích đạt thành hai trăm năm chục thước vuông (250 th. v.) cước vào bộ Điền Thổ Châu Thành Saigon Khu Vực Saigon Dakao quyển 2 tờ 159 thuộc Bằng Khoán Điền Thổ số 359.

Và tất cả kiến trúc xây cất trên phần đất ấy và nhứt là một biệt-thự (một căn nhà của một biệt-thự đôi có nhà phụ thuộc cất gạch lợp ngói cất trên miếng đất ấy).

Làm thành một lô duy-nhất.

Đặt giá: Ba Trăm Ngàn Đồng 300.000đ.

Mỗi lần trả giá ít nhất là NĂM NGÀN ĐỒNG (5.000đ.)

Cuộc đấu giá này sẽ thực hiện theo các giao-khoản và điều-kiện đã ấn-định bởi án-lệnh trên đơn ngày 14-10-1958 nói trên của ông Chánh-án Tòa Sơ Thẩm Saigon và là điều-kiện-sách, mà ai cũng có thể xem tại văn phòng Luật-Sư PHẠM-TRỌNG-ƯỚC Luật sư phụ-trách việc phát-mại, ở số 19 đường Hàn-Thuyên Saigon, hay tại Phòng Lục-Sự Tòa Sơ-Thẩm Saigon nơi Pháp-Đình Saigon.

Ngoại trừ các ngoại-kiều chỉ có thể đấu-giá nếu chứng-minh được phép của Ngài Tổng-Thống nước Cộng-Hòa Việt-Nam theo Dụ ngày 10-4-1956

Trong trường-hợp không có người trả giá, bất-động-sản sẽ tuyên-bố đấu-giá cho chủ nợ đứng xin cưỡng-chế phát-mại.

Làm và thảo tại Sài-gòn ngày 15 tháng 10 năm 1958 bởi Luật-Sư phụ-trách việc cưỡng-chế phát-mại ký tên dưới đây.

Trước bạ tại Sài-gòn ngày 17 tháng 10 năm 1958

Quyển 190, tờ 43, số 1

NAY BÁO CÁO,

Luật sư PHẠM-TRỌNG-ƯỚC

Muốn biết thêm điều gì xin hỏi nơi Văn-Phòng Luật-Sư PHẠM-TRỌNG-ƯỚC, Luật-Sư Tòa Thượng-Thẩm, văn-phòng số 19 đường Hàn-Thuyên Sài-gòn.

MINH-TRIẾT

— Chuyên xem chỉ tay và tướng mạo để đoán vận mệnh cùng họa phước đời người.
— Truyền dạy toàn môn VỊ BỐC TIÊN TRI của vua Văn-Vương, điều cầu hỏi ứng nghiệm như thần, học hiểu mau lẹ.
— Chuyên luyện « THÁI CỰC ĐỒ PHÙ » để bảo hộ thân mệnh và thuận hợp trên mọi đường sanh kế, (không nhận làm phù bắt chánh).

254 đường MINH-MẠNG (P. Pasquier cũ)
CHOLON gần Ngã ba Vườn Lài)

TRỊ 24 THỨ TRĨ

Mạch lươn, sa trôn trê, đi tiêu ra máu. Trị không cột, không cắt tự xức thuốc làm rụng không đau. Bịnh sa tử cung, bạch đái, trị bảo đảm những bịnh kể trên. Có phòng nằm dưỡng bệnh, khỏi trả tiền, bệnh nhân nghèo trị dùm. Bệnh đàn bà có cô TRẦN TRUNG HIỀN tận tâm săn sóc luôn luôn với sự niềm nở và vui vẻ. Sẵn lòng dạy làm thầy bịnh Trĩ và nhiều bịnh khác, chắc chắn mau thành công.

Phòng xem mạch: Y-SĨ TRẦN-VĂN-HẠI đường Lê văn Duyệt Saigon đi lên bên tay trái đến hiệu thuốc tây Hòa Hưng tới hẻm 419 trên tường trệm nước có tấm biển chỉ dẫn số 419/34.

VIỆT - NAM CỘNG - HÒA
BỘ TÀI CHÁNH

NHA TRƯỚC BẠ, CÔNG SẢN và CON NIÊM
PHÒNG NHỨT SAIGON

BỐ CÁO

Ngày Thứ Sáu 14 tháng 11 năm 1958 đúng 9 giờ sáng tại Phòng Hội Nha Trước-Bạ, 229 đường Tự-Do, Saigon. Sẽ bán đấu gia công khai 12 chiếc Tàu Xà-lang và Ghe kề sau đây:

Số thứ tự	Tên tàu, ghe	Số đăng ký	Vỏ tàu	Bề dài	Bề ngang	Bề sâu	Trọng tải	MÁY Hiệu	MÁY Sức mạnh
1	NGOC-TAI	HF-4135	Sắt	25th 75	4th 52	2th.04	27t. 800	—	110 mã-lực
2	NGOC-PHAT	HF-6865	Sắt	24th 40	4th 10	2th 10	29t. 600	Buda diesel	275 —
3	NGOC-HOA	HF-5184	Sắt	16th 50	3th 62	2th 40	6t. 100	Bolinder's	150 —
4	NGOC-HAI	HF-8236	Sắt	20th 80	4th 00	2th 70	29t. 500	n.t.	200 —
5	THUAN-HIEP	HF-8657	Sắt	15th 50	3th 40	1th 40	16t. 500	Diesel Gray Marine	120 —
6	NGOC-NAM	HF-8674	Sắt	18th 50	4th 50	1th 60	20t. 000	Aster Gasoil	120 —
7	Dara NGOC-THANH	HF-1358PP	Sắt	31th 05	4th 95	2th 30	50t. 400	Buda diesel	80 —
8	Ghe chài	HF-4206	Cây	18th 60	5th 30	2th 00	57t. 400	—	—
9	Xà-Lang	Chưa có số	Sắt	—	—	—	—	—	—
	HIỆN NEO TẠI SÔNG CẦU-ÔNG-LÃNH TRƯỚC CĂN NHÀ 105 BẾN VÂN-ĐỒN KHÁNH-HỘI								
10	NGOC-PHƯỚC	HF-7100	Sắt	37th 30	6th 60	2th.78	113t. 500	Gasoil Buda	275 —
11	NGOC-ĐỨC(ghe cà-vom)	HF-5756	Cây	24th 20	6th 50	1th 90	97t. 590	MWM PENZ diesel	100 —
	HIỆN NEO TẠI MÉ KINH TÀU-HỦ LỐI TRƯỚC BỆNH-VIỆN CHỢ-QUÁN								
12	Ghe chài	HF-2114	Cây	29th 00	7th 50	2th 27	187t. 000	—	—

ĐIỀU KIỆN SÁCH Có thể xem tại Phòng I Nha Trước Bạ Sài gòn và tại các Ty Trước Bạ Tỉnh.

XEM TRƯỚC: Kể từ ngày 8-11-1958, trong giờ làm việc, tại các địa điểm neo tàu ghi trên.

CHÚ Ý: Không bảo đảm—Trả tiền mặt—Thêm 10% sở phí.

Cuộc bán đấu giá này sẽ tiếp tục đúng 15 giờ ngày 14-11-1958 nếu trong buổi sáng thiếu thì giờ.

Thay mặt Ủy Ban bán đấu giá.

CHỦ SỰ TRƯỚC BẠ PHÒNG I

HÀI HƯỚC

Phụ trách biên tập : THẦY-GÒN

ĐÓN COI ! ĐÓN COI !

PHIM MỚI :

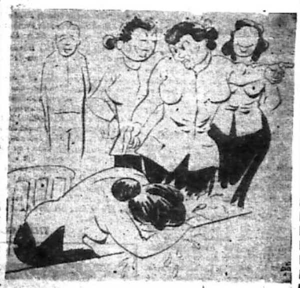

Tam nữ-anh chiến Điêu Thuyền

Một « phún xuất phẩm » Xi-nê-mạt-cọp. Màu Tếch-nít-cò-lô — Chiếu trên màn ảnh Đại-vĩ-tuyến — Hình nổi như cồn — Với tài nghệ siêu... cẳng của các nữ minh tinh :

NÁI SỀ trong vai Hoạn thị Hà Đông
BẠCH TUỐT trong vai Điêu Thuyền
CHUNG THÂN GHIM trong vai Chị ruột đánh hôi
THÂM THỤT HOÀI trong vai Em họ đánh gỡ

Và quái kiệt ;

THOÁI LÃNH TÁN trong vai Lã Bố Kiêm Thúc sinh.

Cốt chuyện ly kỳ rắc rối : Chuyện Tam quốc « Tam Anh chiến Lã Bố, Lã Bố hí Điêu Thuyền » được phóng tác và « phối hợp » với chuyện « HOẠN THƯ ĐẠI BỐ THÚC SINH, TRÓC NÃ THÚY KIỀU »... vị chi là « TAM NỮ ANH CHIẾN ĐIÊU THUYỀN ».

TÓM LƯỢC : Lã-Bố đã có vợ lớn là... Hoạn thị Hà Đông, rồi lại vì say mê Điêu Thuyền mà lấy làm vợ nhỏ. Kết quả, cái giỏi bồ đầy lâu lâu cũng lòi : Hoạn thị dò biết, liền huy động thêm 2 người chị em đón chặn ở bến xe, rồi khi Lã Bố cùng Điêu Thuyền vừa tới, thì phục binh đổ ra, ập tới, thẳng tay rập liễu vùi hoa ! Đau đớn nhề, Lã Bố đứng bó tay biến ra chàng « Thúc » ! Rồi dần dần biến ra Từ Hải chết đứng ! Trong khi đó thì, cấu xé chưa hả, Hoạn Thị cùng chị em còn lôi xềnh xệch Điêu Thuyền ra giữa chợ, bắt đứng lập nghiêm ! Một màn «gần như» khỏa thân vô cùng gay cấn ! Một trận đánh ghen vô cùng tàn bạo, rùng rợn hết cỡ ! Giựt gân cụp lạc chưa từng có !

Bố quá rất uống ! Rất chỉ là uống ! Vì :

Nữ minh tinh Nái Sề sẽ trổ hết ngón võ « Sư tử hí cầu quyền » làm cho khán giả hồi hộp... và cô Bạch Tuốt sẽ vừa phô diễn cái co ngà ngọc vừa tả oán 6 câu vọng cổ rất mùi...

Chiếu liền tù tì tại rạp LỘ THIÊN.

Cấm trẻ nít dưới 16 tuổi và người lớn trên 35 tuổi !

EDEN CASINO

Kể từ thứ Năm 6 Novembre

Một phim trinh thám hoạt động rất nhiều, gay cấn, ly kỳ từ phút đầu đến phút chót.

KHÁM PHÁ Ổ BUÔN LẬU MỸ KIM

Phim CINEMASCOPE

— Những cuộc chạm súng nảy lửa của thám tử với ổ buôn súng lậu Mỹ kim vô cùng rùng rợn do tài tử vui tươi hấp dẫn : Eddie Constantine cùng các minh tinh trẻ đẹp, duyên dáng Tilda Thamar, Gaby André, Danick Pastisson.

Phim chọn lọc của COSUNAM
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ.

Thường trực :
Ngày thường từ 13g10 đến 19g20.
Thứ năm, chúa nhật và ngày lễ từ 9 giờ đến 19g20.
Mỗi ngày riêng xuất 21giờ giá thường lệ, có bán giấy trước tại rạp.

Một phim phiêu lưu mạo hiểm vĩ đại của hãng Universal :

Cột trụ của trời

Phim tô màu CINEMASCOPE

— Phim hoạt động, gay cấn dàn cảnh huy hoàng rất nhiều màn chiến đấu ác liệt giữa kỵ binh Mỹ và Da Đỏ.

— Một mối tình éo le trong khung cảnh man rợ, hùng vĩ của núi rừng do Jeff Chandler, Dorothy Malone đồng trình bày.

Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ.

Thường trực :
Ngày thường từ 13g đến 19g40.
Thứ năm, chúa nhật và ngày lễ từ 8g30 đến 19g40.
Mỗi ngày riêng xuất 21g15 giá thường lệ, có bán giấy trước tại rạp.

THUỐC BỔ DANH TIẾNG

Đại bổ Ngủ-Tạng-Tinh La Vạn Linh

Người ốm yếu mệt nhọc, lo lắng nhiều, ít ăn, khó ngủ, nhức mỏi đau lưng, tim yếu hay hồi hộp, hay đái đêm, ù tai, mất lờ, dùng vào thấy kinh nghiệm. Rất hạp cho Phụ nữ để bổ huyết điều kinh. Người già được ăn ngon, ngủ khỏe (có bán khắp nơi).

Dùng dầu LA-VẠN-LINH để trị cảm gió, nhức đầu, đau bụng, ỉa mửa linh nghiệm. Mùi thơm (có dịu bán khắp nơi.

Thuốc HO CÔ TIÊN

NHÀ THUỐC TỪ-NGỌC-LIÊN
150 Trương-minh-Giảng — Saigon

Trị ho người lớn trẻ em
KHỎI MAU LẸ — KHÔNG TỐN TIỀN

Chuyện tâm tình mùi mẫn mê ly

HỐT THUỐC CHO CHỒNG

CỦA THẦY GÒN

Xưa đã có người thiếu phụ nấu cháo Hoài-sơn để tẩm bổ cho chồng, mà hỡi ôi ! « Vận khứ hoài sơn ăn chết ngoẻo » khiến cho thiếu phụ ôm mối hận lòng, mếu xệch cái mồm mà khóc... huê tình : « Anh hỡi là anh hỡi ! Bao giờ em thấy anh nữa, anh ôi ? .. Luận cổ suy câm, việc ngày nay nào khác việc xưa ? Và đã có bao chị em ni lòng bòng kiếng vì « chiều chồng » mà lại hóa ra « hại » chồng.., Đau đớn nhề...

Cụ Lang-Vấn là 1 đông y sĩ lành nghề. Tuổi «già» nghề cũng «già» và già dặn nhứt là cái khoa ngôn ngữ của cụ. Mỗi khi có khách hàng hoặc bịnh nhân thân tới cái «dược phòng» (tức là cái phòng tiếp khách) của cụ, thì cụ «vấn» cho đủ điều, trả lời được đầy đủ cho cụ thì mệt nhừn người ra ấy. Trước khi hốt thuốc, Cụ phải «bắt mạch» cái đã. Chả biếu cái Mạch Thái « Tổ » cụ nghiên cứu đã tinh vi đến nơi đến chốn chưa, chứ cái lối « tổ» cho khách hàng bở vía hoảng hồn để rồi « bắt mạch »... tinh thần, và nói trúng vào giữa... tim đen, đi giầy mõm nhái vô ruột người ta.,. thì cụ giỏi vô kể.

Ấy thế mà Gòn tôi lại cứ « nghiền » thuốc của cụ mới chết chứ ! Mỗi khi se mình se mẩy cảm thử cảm hàn chỉ uống một thang thuốc của cụ là Gòn khỏi liền. Gòn còn « mê » thuốc của cụ vì tình quen biết nữa. Và vì quen thân gần gũi. Gòn biết chắc rằng cụ chưa hề hốt thuốc còng phạt giết chết ai bao giờ. Ấy thế mà cụ vẫn luôn luôn dõng dạc tuyên bố rằng :

— Nghề thuốc rất có thể là nghề... đồ tể ! Con dao cầu thái thuốc là thanh gươm giết người dễ như bỡn. vì nghề nghiệp gia truyền mà tôi phải mần thuốc đây, nhưng tôi vẫn ớn xương sống thế nào ấy. Chứ tôi chả dám một hai cam kết « Một thang khỏi liền » như mấy ông bạn đồng nghiệp, để rồi mấy ông cho « một thang » và bịnh nhân khỏi sống !

Cụ hốt thuốc mát tay, chữa bịnh giỏi, mà lại ăn nói khiêm tốn như rửa, thì Gòn lại càng kính phục cụ, và nhất định chỉ xài thuốc của cụ mỗi khi đau, chứ không đến bác sĩ... Tây.

Thêm một lý do khiến Gòn mến cụ hơn nữa. Cụ tuy già tóc già râu nhưng trong những chuyện «cổ hủ phao câu» cụ vẫn chưa già ! Thiệt là «thân lão, tâm bất lão». Những lúc có bọn trẻ như tụi Gòn bao vây quanh mình, cụ kể chuyện cổ tích, cụ bàn về cái... sự đời, vui nhộn ra phết !

Ăn cơm mới nói chuyện cũ, cái hồi Gớn còn lông bông chi chim cò, một hôm vui bạn, đi Chợ lớn Gòn chứa quá nhiều món hàng vô cái kho dạ dày nhỏ hẹp, nó mới đình công cảnh cáo.,. Gòn đau thấy mồ, đầy thấy tổ, rồi phát nóng lạnh. Gòn chạy tắc-xi tới báo cáo rằng :

— Cháu trúng thực, đầy bụng, cụ cho cháu một thang tiêu thực ?

Cụ nhéo nheo cặp mắt sau cặp kiến lão :

— Chỉ có vậy thôi ? Mà phát nóng lạnh ?... Coi chừng ! Có gì thì nói thiệt đi để lão hốt thuốc cho chóng !

— Dạ chỉ vì tham thực, tham bồi mà ra thế này đây ạ.

— Chắc không ? Trúng thực hay... phòng tích ?

— Cụ cứ đùa cháu ! Vợ chưa có, thì phòng với buồng ở đâu ạ ?

Không tin, thì cụ cứ nắm cổ tay cháu mà bắt mạch coi. ne !

— Hừ...ừ....ừm ! Biết đâu là tổ con chuồn chuồn đấy ? với Thầy thì tôi chỉ « coi mạch » chứ khỏi cần « bắt » mạch cổ tay ! kìa, mắt đỏ hoe, da xam xam tai tai thế kia kia?

— Cháu lạy cụ ! Cháu là con trai « phòng không » mà !

— Phòng không ! Nhưng đi nhảy đầm thì sao ?

— Dù có nhảy chút chơi,

(Xem tiếp trang 2)

Một công trình biên khảo rùng rợn nhất, giá trị nhất :

VẤN ĐỀ ĂN NHẬU

QUA THI CA LẶT VẶT

của CẢ NHIỄM

Ôi ! ăn nhậu là cả một cái thú du dương và khoái hỉ không bút nào tả xiết. Đối với các văn gia thi sõi trứ danh thì ăn nhậu lại càng lâm ly số dách. Nào, nếu không tin, ta thử lội ngược giòng thời gian để tìm hiểu vấn đề ăn nhậu qua những áng thi ca tối ư tuyệt tác của các đại thi sõi Cả Đùn, Hai Thộn, Ba Toét, Thị Mẹt của hậu bán thế kỷ thứ ... 20 này xem sao.

1) Thi sõi Cả Đùn coi ăn nhậu là cái thú bất khả thiếu thốn ở cõi đời ô trược này :

« Tối ngày ăn nhậu, ôi !sung sướng
« Ta tưởng như đời lên cõi tiên

Ông rất thích men thịt cầy chấm mắm tôm, nhậu thêm với chút giềng, rau thơm, nhất là cái mục giồi chó có đậu xanh, lá lốt mỡ bạc nhạc :

«Bàn đến nhậu, thịt cầy số dách
«Chấm mắm tôm kết cách là ngon
«Thơm thơm beo béo ròn ròn
«Món giồi bất hủ lại còn khoái mê !

Cả Đùn ưa ba xi de đến nỗi say mèn còn ôm chai mà ngủ :

« Một chai ba xị đế
«Cuộc đời như lên tiên
«Hai chai ba xị đế
«Như vớ được núi tiền
«Ba chai ba xị đế
«Ôm chai ngủ liên miên

2). Không như Cả Đùn, thi sõi Hai Thộn chỉ thích ăn vặt, ăn vãnh như tái gầu, chín, sụn, bún bò giò heo, đôi khi la ve củ kiệu lai rai chút chút mà thôi :

« Ngon phải kể la ve và củ kiệu.
« Mát dạ dầy thêm béo bổ con tim.
« Nhậu no rồi, ơ hay! sao vẫn thiếu ?
« Xách vỏ chai, ta ngất ngưởng đi tìm.

hay :

« Tôi yêu bát phở tái gầu
« Tôi yêu hơn mối tình đầu ngày xưa.
« Sáng nay trời tí tách mưa
« Tái trần, chín sụn vẫn chưa được sài.
« Đợi chờ nóng cả hai tai
« Bỉ quá chơi bát canh bún giò heo.

Ăn thì ăn dữ thực đấy song Hai Thộn là con người sòng phẳng nên rất ghét những cái vụ ăn cho đã, biên sổ. cuối tháng lãnh lương trả sau :

«Sướng mồm nên phải nhớ
«Móc bạc trả người ta
«Suốt đời mà biên sổ
«Thì nhà hàng ra ma.

Vì rằng ? Vì như thế vầy :

«No rồi hay đãng trí,
«Cuối tháng đầu lãnh lương,
«Trả tiền tiếc một tí,
«Tìm tới quán, quên đường.

3) Thi sõi Ba Toét cũng tay ăn nhậu trứ danh nhưng phải cái tội tửu lượng kém quá nên hay sinh ra cái tật sử dụng vỏ chai, ly chén ngay trong giai đoạn gay cấn nhất của bữa tiệc:

« Thích nhậu nhưng ta kém quá trời,

(Xem tiếp trang 2)

THƠ VỆ TINH

Vỡ tượng

Gái xưa sao thấy dễ thương,
Hẳn vì sắc đẹp phô trương ra ngoài ?
Không đâu đềm ấy quá sai,
Hương sắc hoa nhài tuy thoảng lại thơm.

xxx

Thời nay phụ nữ kẻng hơn,
Kẻng là kẻng bởi lớp sơn dán hồ.
Nhiều ma-ri rỗ tràn đồ,
Phấn là mặt tượng nhiều « bồ » thích mê
Rồi chàng thỏ — thẻ rủ rê,
Đèo nàng đi Cấp hả hê một chầu.
Khi về — duyên sự tại đâu,
Trận mưa túi bụi trên đầu cả hai...
Mặc mưa — Chàng dấn ga hoài,
Đến khi ngoảnh lại — lạy Ngài ! — tưởng ma !
« Bây giờ tỏ mặt đôi ta »...
Phấn dồi vỡ lở mặt hoa rỗ chằng.
Ac thay duyên nợ xích thằng.
Buộc cô khấp khểnh với chàng sứt môi.
Chàng là thượng hạng cao bồi
Nàng đồ mặt tượng phấn dồi-bảnh bao.
Mới hay cuốn sổ thiên tào,
Xích thằng nguyên tử buộc vào cho nhau.
Nhiều chàng vàng tưởng là thau,
Thau thời tưởng bở biết đâu mà rờ !
Văn minh lắm chuyện lơ mơ,
Minh tinh, Hỏa tiễn ai ngờ... mặt vôi !

BINH LINH

Tiếng « Sáo » bên tai

(Nhại bài « Tiếng sáo thiên thai »)

Có thân, bắt khổ thân chơi !
Trên giường « thổi sáo » một hai « tiền đồng »,
Khói đưa hiu hắt trong phòng,
Buồn như quán vắng, mênh-mông là buồn...
Tiền bà sõa tóc bên giường.
Hàng thùng củ rỉ, chân tường quạnh hiu,
Nồi đồng thủng, lại mốc meo,
Thùng cây hết gạo, chợ chiều không đi...
Trời cao « xanh mắt », Ơ kìa ;
Hai ông cảnh sát mời về quận Hai !...
Theo chân, mặc áo, lên chơi
Thăm ông Quận trưởng, hết thời « tiên » ta !
...Khi cạo hút, mắt lờ đờ,
Khi buồn chạy gạo, mệt phờ râu xanh,
«Im» như lúc viếng lục hình,
«Đẹp» như đói thuốc, hồn mình lên không..,
Bên tai thoảng gió, mơ mòng,
Bước chân đi, tưởng cõi lòng xa bay...

ĐỨC LỘC (Kính Tâm)

Nụ cười nước ngoài

YÊU SÁCH

— Thưa ông, nếu tôi không lầm, thì tụi tôi cũng được hưởng những « ngày nghỉ có lương » chớ ?

CÂU HỎI RẤT THỪA !

— Thưa Quý Thầy...Cho tôi được phép hỏi...Thưa quý Thầy...Hình như ông Giám Đốc đã đi nghỉ mát rồi phải không ạ?

TRỊ 24 THỨ TRĨ

Bảo đảm 3 ngày rụng

Giải xưng trễ và các chứng bịnh con mắt
BỊNH PHONG TÌNH, BỊNH CÙI VÀ BỊNH TIM

Di—Mộng—Hượt Tinh

Lỗ tai, lỗ mũi, cuống họng theo khoa học. Cỗ kim. Điên kinh. Bạch đái, mặt có tàn nhan, yết hầu ung thư, bịnh suyễn, ho lao, tê bại và các chứng ngoại khoa.

Đông Y - sư TRƯƠNG-CHẤN-GIANG
44 đường CHÂU-VĂN-TIẾP — CHOLON (phía trước rạp hát Lido

BỐ CÁO

Ngày thứ sáu 14-11-1958, lúc 8 giờ sáng, tại Kho Dụng Cụ Bộ Tài Chánh, số 80 đường Thái lập Thành Sàigòn sẽ bán đấu giá công khai :

— Xe đạp—Xe gắn máy—Máy điện—Khoan điện—Quạt máy—Phụ tùng và vỏ xe hơi đủ hiệu—Quần áo—Vải hàng—Nữ trang và vật dụng linh tinh của Phòng Lục Sự Tòa Sơ Thẩm và Tòa Thượng Thẩm Sài gòn giao.

CHÚ Ý : Không bảo đảm—Trả tiền mặt—Thêm 10% sở phí phụ trội.

XEM : Chiều 13-11-1958, trong giờ làm việc, tại địa chỉ trên.

Chủ Sự Phòng : Nha Trước Bạ

MỖI NGÀY MỘT TRUYỆN

L.T.S.— Tất cả tính danh các nhân vật trong những truyện dưới đây đều là hoàn toàn bịa đặt.

Nếu chẳng may có trùng với tính danh của bất cứ một người nào thì đó chỉ là một sự ngẫu nhiên hoàn toàn ngoài ý muốn của tòa báo cũng như của tác giả.

Mong quí độc giả thân mến rộng hiểu.

N.L

CÁCH BIỆT

Sáng tác của BĂNG PHƯƠNG

Cho đến bây giờ thì Tuyết đã xa tôi rồi. Người con gái có đôi mắt ngập lệ sầu thương ấy đã vĩnh viễn rời biệt khỏi cuộc đời tôi. Con tàu đã ra khơi trong một sáng sương mù mang theo hình ảnh của Tuyết đời đời vẫn sống trong lòng tôi. Một khúc hát tạ từ vang vang dâng lên trong hồn và tôi bỗng nhớ đến mối tình ngày xưa của Strauss. Người nhạc sĩ ấy đã từ biệt người yêu vào một tối có nhiều sương mù với tiếng hát vang vẳng đầy nước mắt của nàng trên giòng Danube và tiếng con tàu chạy đi, âm vang buồn nhẹ.

Tuyết đã ra đi và bây giờ mối cách biệt giữa chúng tôi là trùng dương, là hai phương trời, là hai thành phố nép mình bên hai bờ đại dương xanh. Tôi không đau đớn vì sự cách biệt của những đường dài, của những đại dương ấy mà tôi chỉ đau đớn vì sự cách biệt giữa lòng người. Có một lần ngâm lên hai câu thơ của Nguyễn-Bính :

Tôi chỉ xa anh một chuyến tàu,
Mà là cách trở vạn sông sâu

Tôi đã nghĩ rằng : nghìn vạn con sông còn tìm được lối về chứ xa nhau giữa hai cuộc đời thì không bao giờ có biên giới...

Tôi chỉ là một người con trai sống cuộc đời nhiều xê dịch. Tôi đã gặp Tuyết trong một thành phố nằm bên một giòng sông ấy và đáng lẽ tôi còn xê dịch nhiều nữa nếu không có đôi mắt sầu vời vợi của nàng đến với cuộc đời tôi. Thật là có những cuộc gặp gỡ không hẹn mà sau này, cái kỷ niệm sẽ không bao giờ làm phai lạt trong lòng người được.

Qua những ngày dài đeo đuổi Tuyết và khi được nàng yêu lại, tôi bỗng sợ hãi xa lánh nàng vì tôi thấy có sự cách biệt giữa hai cuộc đời chúng tôi. Tuyết hãy còn trẻ quá và đẹp. Tôi không dám để cho cái sắc đẹp kia tàn phai vì cuộc đời lận đận nhiều phong trần của tôi. Tôi muốn giữ cái vẻ đẹp ấy mãi mãi sống trong lòng tôi. Tôi muốn xa Tuyết vì vậy.

Một lần bắt gặp ánh mắt xa vời của tôi Tuyết đã cau mày hỏi :

— Anh Phương, có nhiều lúc em nghĩ rằng anh đang đi một mình trên con đường vắng chứ không phải là có em đi bên anh. Tại sao thế anh ? Chúng mình đã có gì giận nhau chăng ?

Tôi xiết chặt thêm tay Tuyết mà trả lời :

— Anh vẫn biết là anh đi bên em đấy chứ. Nhưng anh vừa chợt nghĩ ra sự cách biệt giữa hai cuộc đời chúng ta.

Tuyết kêu lên một tiếng khẽ :

— Tại sao có sự cách biệt giữa hai cuộc đời chúng ta ? Anh nói lạ quá ! Chúng mình yêu nhau là đủ rồi.

Tôi gật đầu thì thầm :

— Phải chúng mình yêu nhau là đủ rồi.

Tôi đã dối với nàng về những ý nghĩ của tôi lúc bấy giờ. Tuy nói vậy nhưng trong thâm tâm tôi vẫn thấy sự cách biệt lớn lao giữa hai cuộc đời chúng tôi. Tôi biết Tuyết không bao giờ nghĩ đến ngày mai mà chỉ bằng lòng với hiện tại. Nàng yêu tôi chỉ vì tôi có một lối sống khác thường, chỉ vì tôi vẫn thường yêu bồng bột không suy nghĩ. Tôi băn khoăn nghĩ đến cuộc sống của Tuyết một ngày mai nếu không có tôi làm bận rộn đến cuộc đời nàng. Tôi biết Tuyết đã có một bác-sĩ đến hỏi nhưng cuộc hôn nhân họ không thành vì sự có mặt của tôi trong đời Tuyết. Và cũng nếu không có tôi Tuyết đã xuất dương du học từ lâu rồi.

Mọi sự kiện trên đây bắt buộc phải có một quyết định. Tôi không muốn đời Tuyết sau này vì tôi sẽ khổ. Tôi cũng không muốn làm chồng một người đàn bà quá đẹp và nhiều học thức như vậy. Giữa chúng tôi có nhiều sự cách biệt như một giòng sông, một bờ vĩ tuyến. Như hai đường song song.

Đã có nhiều đêm ngồi yên lặng nhìn qua khung cửa, tôi bắt gặp nhiều vì sao nhỏ lưa thưa, nằm cách biệt nhau bằng những khoảng không gian biền biệt. Tôi bỗng thấy cái lạnh lẽo cô đơn của một cuộc đời đơn độc. Tôi biết rằng xa Tuyết, cuộc đời tôi sau này sẽ buồn lắm. Nhưng cuối cùng tôi quyết định là phải xa Tuyết. Tôi muốn trở lại cuộc sống xê dịch ngày xưa để trả lại cho Tuyết sự tự do của tâm hồn. Tôi không muốn hai cuộc đời chúng tôi phải ràng buộc nhau một cách khổ sở như vậy sau này.

Một buổi chiều gặp Tuyết tôi bèn ngỏ ý định ấy :

— Tuyết ạ, có lẽ anh phải xa thành phố này trong một thời gian.

Bất chợt nghe vậy Tuyết sững sờ hỏi tôi :

— Sao lại phải xa hở anh ?

Rồi tưởng tôi nói đùa nàng nũng nịu :

— Anh không được đi đâu cả. Em không cho anh đi.

Đến khi thấy vẻ mặt trầm ngâm của tôi Tuyết mới sợ hãi hỏi :

— Anh đi thật đấy à ?

Tôi gật đầu nói nhỏ :

— Đúng rồi, anh phải đi. Hình như anh không chịu được không khí nóng bức và ồn ào của thành phố này em ạ. Có lẽ anh sẽ về một miền cao nguyên nào đó cũng nên...

Tuyết ngắt lời :

— Nghĩa là anh định xa em.

— Không, một thời gian sau anh sẽ trở về. Em chịu khó chăm học đi. Nếu anh không lầm thì năm nay là năm thi của em. Anh ra đi là một việc rất hợp lý, hãy nghe anh Tuyết ạ.

Tuyết cười gượng gạo gật đầu :

— Vâng, tùy anh. Thỉnh thoảng anh viết thư về cho em là được.

Trong câu nói của Tuyết đượm ý hờn giận. Tôi biết vậy nhưng làm ngơ đi. Tuyết thấy thế bèn vùng vằng gọi Taxi bỏ về để một mình tôi trên con lộ. Tôi thở dài lẩm bẩm :

— Phải đành là thế chứ biết làm sao !

ooo

Tôi không làm một chuyến đi giang hồ về một miền cao nguyên nào đó như tôi đã nói với Tuyết mà tôi lại tìm đến những tỉnh miền Tây, đến những thành phố có nhiều con sông nước đỏ ngầu của Hậu giang. Trong những chuyến đi với cuộc đời không định hướng đó, tôi thấy lòng vơi đi nỗi buồn xa Tuyết.

Cuối mùa thu năm sau, tôi trở lại thành phố ấy. Tôi cứ tưởng rằng thời gian qua đi sẽ làm phôi pha lòng người. Nhưng Tuyết vẫn còn nhớ đến tôi.

Cái hôm Tuyết gặp tôi trên một phố đông đúc của thành phố nàng đã reo lên :

— Anh Phương !

Tôi còn gượng gạo đáp lời nàng. Trong câu chuyện hôm ấy tôi cố giữ một vẻ lạnh nhạt. Cho đến khi Tuyết bảo :

— Anh Phương ạ, dù anh có ghét em chăng nữa thì anh hãy cố vui với em hôm nay đi. Vì ngày mai em phải đi rồi.

Tôi hốt hoảng hỏi :

— Em đi đâu ?

Tuyết thở dài đáp :

— Em đã chờ đợi anh biết bao là ngày tháng rồi mà em thấy rằng không thể như thế được. Mai đây em sẽ đi Luân Đôn để học. Nếu còn nghĩ đến em anh nhớ ra bến tàu đưa em, thế cũng đủ rồi...

Tôi gật đầu ngậm ngùi.

(Xem tiếp trang 2)

TỪ THÀNH ĐẾN TỈNH

Hội Việt Phi chuẩn bị nhóm Đại Hội

SÀI GÒN.— Sau khi được phép chính thức hoạt động, Hội Việt Phi đang ráo riết chuẩn bị nhóm Đại hội vào cuối tháng này.

Hưởng ứng lời mời của ủy ban sáng lập, ông Trần trung Dung Bộ Trưởng phụ tá Quốc phòng và bà Trinidad Legarda Đại sứ Phi luật Tân, đã nhận chức Chủ tịch danh dự của hội.

Hiện số Hội Viên hoạt động Hội Việt Phi đã khá đông, gồm người Phi và phần lớn người Việt đủ các giới.

Quý vị nào muốn gia nhập Hội, xin biên thư ngay về Trụ sở Hội tạm thời tại 17 bà Huyện Thanh Quan để kịp dự đại hội dự tính vào cuối tháng 11-58.

Đã trốn thuế còn lo hối lộ

ĐỊNH TƯỜNG.— Chiều 28-10, anh Lê văn Triệu 20 tuổi ở xã Tân Thạch (Bến Tre) mướn chiếc xe vận tải số NDF 146 của bà Lê thị Nhàn ở Tân Thạch đi chở trái cây mướn trên đường Bến Tre — Sài gòn. Khi đến ngã ba Trung Lương, xe bị nhân viên hữu trách chận lại kiểm soát, Triệu đưa ra hai biên lai ghi số tiền đóng thuế 1.150đ, nhưng đều có dấu cạo sửa, vì đó, Triệu bị bắt. Thấy mưu gian lận bại lộ, Triệu lại lo hối lộ cho cảnh sát Nguyễn văn Tư 300đ mong được tha. Lập tức Triệu bị bắt và bị đưa ra trước pháp luật. Sáng 4-11, Triệu bị tống giam về hai tội trốn thuế chính phủ và lo hối lộ.

Đã thôi nhau rồi còn giở trò ghen tuông

TÂY NINH. — Trước đây, anh Phạm văn Hoanh 27 tuổi và chị Nguyễn thị Mọ ở Ấp chánh xã An Thạnh là đôi vợ chồng yêu thương nhau rất mực và đã sinh được hai gái. Gần đây không rõ vì sao chị Mọ phản bội chồng đi theo tiếng gọi của lòng. Anh Hoanh ở vậy suốt một năm nay, thấy tình cảnh đáng thương của con rể, bà nhạc (mẹ chị Mọ) liền làm mối cho anh Hoanh lấy cô Lê thị Đối 25 tuổi ở ấp Bến Xả An Thạnh.

Hạnh phúc gia đình này đang độ thắm thiết nhất, chị Đối sinh được 1 đứa con kháu khỉnh thì đêm rồi, ghen tức vì cuộc sống êm điềm của chồng cũ, chị Mọ vác dao đến chém chị Đối túi bụi. Người đàn bà đáng thương này bị trọng thương khó lòng thoát chết.

Hai tai nạn xe lôi xảy ra cùng một lúc

TÂY NINH.— Hồi 5g10 ngày 6-11, anh Lê văn Dần 23 tuổi ở xã An Thạnh (Gò Dầu Thượng Tây Ninh) lái chiếc mô-tô lôi TWN số NAU-089 chở ba hành khách chạy từ nẻo biên giới về Gò Dầu Hạ. Không ngờ khi vừa tới xã An Thạnh thì gặp một đàn bò băng ngang qua, anh Dần thắng không kịp nên xe dựng phải bò lật úp. Anh và 3 hành khách đều bị thương nặng. Cũng lúc ấy vì chạy ngay sau xe trên không kịp thắng lại nên chiếc xe lôi số NAV-024 húc mạnh vào hông chiếc xe đã gặp nạn và cũng bị thiệt hại nặng.

Đào huyệt chôn của mà vẫn không xong

BÌNH DƯƠNG.—Ông Võ v Yến 43 tuổi ở số LG 34/1 ấp Suối Cụt xã Phước Hiệp (Bình Dương) là một pháp sư chuyên trị bệnh con nít tục gọi là « thầy 30 » có đào một chiếc huyệt để của. Hồi tháng 9-58, sau khi rình mò biết có một tên trộm đã lén đào huyệt chui vào mở tủ lấy nữ trang và tiền mặt cộng chung gần 10.000$ của thầy Yến rồi biến mất.

Bị phỗng tay trên thầy Yến bực mình lắm và quyết bắt được trộm mới nghe—gần đây, dọ biết thầy vẫn còn nhiều tiền bạc đêm 6-11 tên trộm lại rình mò toan làm ăn nữa.

Cảm thấy bị rình mò, thầy Yến quyết thức suốt đêm dưới huyệt để giữ của. Không ngờ vào khoảng 3 giờ sáng 7-11, thức mãi quá mệt, thầy ngủ quên đi mất. Và sáng ra thì ôi thôi khạp vàng trong có 5 lạng cùng một số tiền mặt trị giá 10 vạn bạc đã không cánh mà bay. Thầy đành đi nhờ nhà chức trách truy tầm hộ thủ phạm.

Nhận quen ông bự để lừa người thất nghiệp

GIA ĐỊNH.— Vì thất nghiệp, anh Phạm văn Đè ở Cái Sắn phải lên Sài gòn tìm việc làm. Nguyễn văn Thuất ngụ ở Phú Nhuận biết thóp vậy liền làm quen với anh và tự nhận là quen nhiều ông « bự » có thể giới thiệu anh vào làm ở Công An được. Để anh tin hơn, Thuất dẫn cả anh Đè đến cửa sở Công An rồi y giả vờ vào trong một lát đi ra nói rằng đã điều đình xong bây giờ cần phải lo tiền. Anh Đè không có tiền nên phải đi tìm người bạn quen mượn chiếc xe đạp đem cầm lấy 500đ đưa Thuất.

Lấy được tiền xong, Thuất ỷ ra mặc anh Đè dọc dã suốt ngày này qua ngày khác. Cuối cùng biết mình bị lừa, anh đã đi thưa Thuất. Thuất đã bị tóm cổ.

Cả ổ buôn gái làm nghề mãi dâm bị khám phá

GIA ĐỊNH.— Đã từ lâu đồng bào ở Xóm Gà đều đã biết mụ Trần thị Khoái tự Út chuyên ra Sài gòn tìm các cô gái vì phẫn chí bỏ nhà ra đi hoặc mới ở tỉnh lên thủ đô bỡ ngỡ, để dụ dỗ họ đem đi bán cho mấy mụ Tào kê làm nghề mãi dâm. Mụ đã dụ dỗ được một số các cô gái nhẹ dạ như trường hợp em Lê thị Khoen 13 tuổi ở bến Vân Đồn được bố giao cho 500$ theo người quen vào Chợ lớn mua đồ khi đến bến xe buýt, Khoen bị kẻ trộm móc túi lấy sạch tiền nên không dám về nhà nữa mà ngồi khóc ở 1 góc đường. Mụ Út liền tới dụ em rồi dẫn về Xóm Gà bán cho Nguyễn thị Chín tự Chín Méo lấy 500đ.—Chín Méo đem em bán cho một Ấn kiều ở đường Đất Đỏ, vợ chồng Ấn kiều trên bắt em rước khách lấy mỗi người 200 đồng.

Sau một thời gian bị nhục nhã, Khoen trốn được về nhà chuyện vỡ lở, hai vợ chồng Ấn kiều nọ và mụ Chín Méo đều bị bắt. Còn thị Út trốn mãi đến chiều 5-11 mới bị bắt. Nghe đâu y đã thú nhận tội lỗi.

Xe hơi nhà phát hành Thống Nhất phát hỏa

SÀI GÒN.— Hồi 4 giờ chiều 6-11, chiếc xe hơi số NCD 049 của nhà phát hành Thống Nhất đang đậu trước sở thình lình phát cháy ở đầu máy. May có nhiều người cùng cứu chữa nên lửa được dập tắt ngay.

«Nuốt» xe hóc lè lưỡi

GIA ĐỊNH— Hôm rồi, ông Mai văn Khanh nhà ở đường Võ-di-Nguy (Phú Nhuận) có dựng chiếc xe gắn máy trước cửa. Lúc có việc ra lấy xe đi thì than ôi chiếc xe đã không cánh mà bay. Ông vội đi cớ bót. Cách hai bữa sau, ông Khanh đang đứng chơi trước nhà bỗng thấy có một người cỡi chiếc xe của ông chạy qua. Ông đuổi theo nhờ cảnh sát chận người đó lại.

Tại bót, anh chàng nọ khai tên là Trần đình Lân, nhà ở Hạnh-thông-Tây và đã thú nhận hết tội "thổi" xe.

Đã tưởng sống lại hóa chết

SÀI GÒN.— Cuối tháng 9, Ngôn Luận có loan tin ông Nguyễn văn Đỗ 64 tuổi và anh Nguyễn văn Sao 27 tuổi đều là lao công của sở Thảo Cầm Viện bị con mễn (hoẵng) nuôi trong Sở Thú húc trọng thương.

Anh Sao chỉ bị nhẹ nên khỏi ngay. Ông Đỗ bị lòi ruột nhưng sau một thời gian điều trị tại bệnh viện ông đã đỡ và được về nhà tiếp tục dưỡng bệnh. Thình lình vào hồi 10 giờ sáng 5-11, bệnh ông biến chứng và đứt gân máu. Người nhà vội chở ông đi cứu cấp ngay nhưng qua 11g30, ông tắt thở.

Một Cảnh sát bị xe buýt cán chết

SÀI GÒN,— Hồi 7g30 sáng qua (7-11) ô. Nguyễn văn Tốt, 37 tuổi, Cảnh sát viên bót quận I, cỡi xe máy chạy trên đường Lê Thánh Tôn ngoẹo qua đường Pasteur. Vì vướng một người đi xe đạp ô. Tốt ngã. Chiếc xe buýt từ Đa-kao lên, không kịp thắng đè lên ông Tốt, làm ông Tốt bể đầu. Ông Tốt đã chết ngay khi được chở vào bệnh viện.

Toán-Lý-Hóa Ngũ-I-Tứ
Khai giảng đúng 18g ngày 10-11-58
Thanh toán 2 chương trình kịp thi năm nay
Bài in phát ngay lúc ghi tên tại :
Trường **HOÀNG-VIỆT, 496** *Phan-đình-Phùng* và
Trường **TINH-HOA, 135** *Trần-quý-Cáp Saigon,*
Phụ trách : G.s. HOÀNG-TƯỜNG-THỤY.

LỚP **TAM - NHỊ A**
BUỔI TỐI
(có đủ giờ Vạn Vật)
Khai giảng 10-11-58 tại
TAO - ĐÀN *129 - 131 Lê-văn-Duyệt*
(toàn giáo sư Đệ Nhị ban ngày phụ trách).
G.s. **R. Cường** tổ chức.

Trường **CỘNG-HÒA** 139 PASTEUR
Đã mở 9 Đệ Tứ sáng và chiều
Ngày 10 tháng 11 khai giảng và dạy ngay
ĐỆ TỨ B10 (Học lại từ đầu)
— Học sinh rớt học lại chỉ phải đóng 200$
— Tháng 11 chỉ phải đóng 2/3 học phí
— Sách bài học, bài tập phát không
— Danh sách giáo sư xem tại trường.
PHẢI GHI TÊN GIỮ CHỖ TRƯỚC.

HỚT TÓC GỘI 15$
VIỆT - CƯỜNG *133 Gia-Long Saigon* | **MỸ - LAN** *129 Gia-Long Saigon*
Hai PHÒNG HỚT TÓC trang bị toàn MÁY LẠNH WESTINGHOUSE tối tân.
Trang trí lịch sự, đông thợ giỏi — Tín nhiệm lâu năm.

Tiếp theo H trang 1

Cộng đó nhiều khi lại thấy bừng bừng nổi dậy.

Thôi thì ai khen xin nhận mà ai cười cũng xin vâng, việc mình làm mình cũng đã làm rồi, nghĩ cho kỹ có bàu đàn thê tử kéo nhau vào Nam chẳng nữa chẳng qua cũng chỉ là tiếp diễn một cuộc Nam tiến trường kỳ của ông cha ta ngày trước để tìm đất sống mà thôi.

Từ ngày « vô đây » tới nay vậy mà thấm thoát cũng đã bốn năm có lẻ rồi đấy ! biết bao nước chảy qua cầu vui có, buồn có, vất vả có mà thoải mái cũng có. Nhưng có điều là tại sao mặc dầu đã trải qua bốn năm trường cố gây dựng lại cơ đồ trên mảnh đất hiền hậu này tôi vẫn có cảm tưởng, một cảm tưởng vô lý nhưng rất thấm thía là mình vẫn chỉ là một kẻ ăn đậu ở nhờ mà thôi ?

Thì ra có gì đâu, chỉ là tại cho tới ngày hôm nay tôi vẫn chưa bắt rễ được một cách tạm gọi là chắc chắn ở một nơi nào cả !

Phương ngôn ta có câu : «Có an cư mới lạc nghiệp ». Nếu đúng như vậy thời quả thật tôi chưa có đủ được cái điều kiện thiết yếu để mà vui với nghề, nghĩa là có lấy một mái nhà chắc chắn và bảo đảm.

Này nhé, ngay sau khi được chiếc tàu há mồm nhả mình lên bến Sài gòn năm xưa tôi đã phải 2 lần di chuyển nơi tạm cư rồi.

Vì sốt ruột với cái cảnh tạm bợ đó vợ tôi mới cố ngược xuôi sang lấy cho được căn phố của 1 đại địa chủ mầu nghi thiên hạ một thời (nay đã bị truất phế), nhưng ngán nỗi vợ chồng con cái dọn đến chưa yên sở đã bị lều la anh Bảy dốt trụi trong cuộc tranh bá đồ vương năm Mùi (1955).

Trong cơn bĩ may được một ông em Bắc-Kỳ cũ cho tạm tá túc thời chính ông em này cũng sắp phải thi hành án lệnh của tòa để trả đất lại cho chủ Chà. Thì ra cái ông đồng chí mặt nhọ này đã khôn ngoan lánh mặt mãi, đợi cho khu đất lầy lội của ông được san lấp cao ráo đâu đấy rồi mới ló mặt ra đưa bọn lưu dân ra tòa đuổi phăng vì lý do chiếm ngụ bất hợp pháp.

Lần thứ ba nhờ thầy thợ mái mới mướn được miếng đất của chú Hỏa, cũng chẳng được bao lâu đồng chí vĩ đại đã bán lẹ cho một người Việt để rồi người đồng bào Việt này nhất định lấy lại cho bằng được để cất biệt thự...

Bềnh bồng mãi ở cái đất Sài gòn cho đến ngày hôm nay tôi lại thấy mình trôi dạt sang ngoại ô Phú-Nhuận ở thuê một căn phố trong một cư-xá có trên 200 căn giống như ô chuồng thỏ và cũng lại của một công-ty tư-bản ngoại quốc.

(Còn tiếp)

ĐĂNG QUẢNG CÁO TRÊN NGÔN-LUẬN
có hiệu quả nhất

Col Tribunisé !
Col Tribunisé !
Bền và Đẹp. Bảo đảm chịu sức nóng khi giặt, nấu hoài không hư, không chảy, nhờ chế tạo bằng máy tối tân. Kính mời quí ngài dùng thử.
Tại nhà may **TIẾN-MỸ** số 18, đường Trương-công-Định Sài-Gòn. (Amiral-Roze cũ).

MUỐN : đám tang được tổ chức long trọng, chu đáo.
MUỐN : khỏi bận về mọi việc : xin phép, xin đất, đặt hòm. Các tang gia nên giao việc đám hiếu cho
ĐỨC - BẢO
530 Phan-đình-Phùng — Saigon

THẢO - NAM - SƠN
Chủ trị các chứng phong tê bại xuội, tê chết nửa thân hay cả người hoặc tứ chi không cử động được.

THẢO - NAM - SƠN
Có tiếng dội trị bịnh : nhức mỏi, đau thắc ngang lưng, đau mình, nhức gân, đau tứ khớp xương, tay chơn run hay muốn rút lại, đi đứng khó khăn.

THẢO - NAM - SƠN
Dùng trị đàn ông yếu thận, làm ù tai, mắt lờ, tinh thần bấn loạn. Đàn bà kém huyết, kinh kỳ trồi sụt sanh ra bá bịnh. Thứ thuốc thích hợp cho ông già bà cả lúc trở mùa.
Khắp nhà thuốc ta có bán.

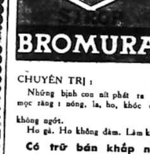

CHUYÊN TRỊ :
Những bịnh con nít phát ra khi mọc răng : nóng, la, ho, khóc đêm không ngớt.
Ho gà. Ho không đàm. Làm kinh.
Có trữ bán khắp nhà thuốc Âu—Mỹ.
Tổng phát hành : Saigon Dược Cuộc.

TAM-TINH
HẢI-CẨU BỔ-THẬN
VÕ-VĂN-VÂN
TRỊ LÀNH BỊNH
DI-TINH

NGÔN-LUẬN

Ngày thứ bầy 8-11-58

Tiếp theo I trang 1

đã tìm cách chiến thắng toàn vẹn, nhưng chúng chưa đạt được tới đích. Chúng ta cương quyết không để cho họ thực hiện âm mưu của chúng »...

Kết luận, Tổng Thống Đại Hàn nói :

«Tôi sẽ không bao giờ quên cuộc thăm viếng quí Quốc và sự tiếp đón nồng nhiệt của quí vị. Bây giờ tôi xin quí vị cùng tôi nâng ly chúc mừng Ngô Tổng Thống, Quốc gia Việt Nam và Dân tộc Việt Nam được thịnh vượng và trường cửu ».

Tòa Đại Sứ Hàn Quốc tiếp tân

Nhân dịp Lý Tổng Thống thăm viếng Việt Nam, tòa Đại Sứ Hàn Quốc tổ chức một buổi tiếp tân tại Dinh Gia Long. Người ta thấy mặt đủ mọi giới, chính quyền, ngoại giao đoàn, quân sự, báo chí, và nhiều nhân vật tên tuổi của thủ đô.

Theo tin ngoài hành lang, thì vị Đại sứ Việt Nam tại Hàn quốc cũng như ông bí thư của Tòa Đại sứ Hàn quốc tại Sài gòn đều cho biết rằng có thể là hai Tổng thống sẽ ký một bản tuyên ngôn chung nhưng nội dung ra sao, thì chưa ai được biết. Cả 2 đều mong muốn là những mối bang giao thân thiện Hàn-Việt sẽ được tăng cường.

Tổng Thống Đại Hàn tham dự cuộc duyệt binh

Sáng qua Tổng Thống Đại Hàn đã tới tham dự cuộc duyệt binh của Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa. Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa cũng tới tham dự buổi lễ này.

Trong bài diễn văn đọc tại buổi lễ để khen ngợi sự tiến bộ vượt bực của quân đội Việt Nam, Tổng Thống Đại Hàn đã nói một câu rất ý nghĩa :

«Tới một ngày kia, nếu không còn cách nào khác, các Bạn phải đánh đuổi bọn Cộng sản ra khỏi đất nước thiêng liêng của các Bạn để xum họp cùng đồng bào miền Bắc. Ở Đại Hàn chúng tôi cũng phải hành động như vậy. Tôi biết rằng điều ấy luôn luôn là mục đích của các Bạn và chính là nguyên nhân khiến các Bạn có một tinh thần chiến đấu và một trí can đảm vô bờ bến ».

Lý Tổng Thống họp báo

11 giờ 30 cuộc họp báo chí của Lý Tổng thống bắt đầu tại dinh Gia Long. Lý Tổng thống mở đầu tuyên bố : mỗi một lúc ông lưu lại trên đất nước này là một giờ phút thích thú và ông rất cảm động về sự tiếp đón nồng hậu của dân chúng Việt Nam.

Tăng cường những mối bang giao Hàn-Việt

Trả lời câu hỏi ghi trên giấy qua Nha Nghi lễ Bộ Ngoại Giao chuyển, của hãng Pháp tấn xã yêu cầu cho biết thêm chi tiết về sự tăng cường những mối bang giao giữa hai chính phủ và dân chúng Đại Hàn và Việt Nam, Lý Tổng thống cho biết là hiện chúng ta đang sống trong một thế giới phân chia ra làm hai phe, một phe tự do bảo vệ dân chủ, và một phe cộng sản độc tài. Ông không tin rằng sự tranh chấp ấy có thể chấm dứt nhờ biện pháp sống chung, ai cũng có đặc quyền nghĩ trái lại, nhưng nếu chúng ta không thận trọng và tỉnh táo thì cộng sản sẽ chinh phục toàn thế giới. Nếu chúng ta không thắng thì cộng sản sẽ thắng, nhưng hiện tại thì ai cũng phải nhận thấy rằng Cộng sản không sao mạnh hơn được nữa, và chúng ta ai nấy đều có bổn phận phải tranh đấu để bảo vệ thế giới tự do, và tăng cường những mối bang giao, ở đây phải hiểu theo nghĩa là để làm trọn bổn phận ấy.

Thống nhất bằng thương thuyết hay chiến tranh

Trả lời một câu hỏi khác của Hãng thông tấn U.P. cũng ghi trên giấy như trên, về sự thống nhất lãnh thổ bằng thương thuyết hay chiến tranh, Lý tổng thống cho biết rằng, dân chủ tự do không phải là những thứ trên trời rơi xuống, phải tranh đấu mới duy trì được. Nếu muốn duy trì dân chủ thì phải bảo vệ dân chủ dù là bằng tính mệnh mình. Đây là một câu hỏi mà ai nấy nên trả lời lấy, sau khi xét xem chung quanh mình có bao nhiêu là kẻ tranh đấu thực sự cho dân chủ. Lý Tổng thống đã lấy trường hợp của riêng mình để giải thích, ông về nước năm 1945, tình hình Đại Hàn nguy nan, ông không ghét riêng gì người C.S, nhưng ông là một người dân Hàn, tổ quốc của ông là nước Hàn, ai bảo ông rằng tổ quốc ông là Nga sô, thì ông không thể chịu được. Vì thế ông thấy có bổn phận và phải chỉ rõ cho người thanh niên theo cộng hiểu là cộng sản muốn gì : cộng sản muốn bắt toàn thế giới phải gọi cộng sản quốc tế là Tổ quốc.

Muốn đi đến thống nhất, theo ý Lý Tổng Thống, chỉ có cách phải tranh đấu không ngừng.

°°°

Để chấm dứt buổi họp báo, Lý Tổng Thống đã dùng những lời lẽ đầy tình cảm để cảm tạ dân chúng Việt Nam đã nồng nhiệt tiếp đón ông. Ông bảo thành phố Sài-gòn đẹp, ông muốn ở lại lâu hơn, đi xem chỗ này chỗ kia, nhưng chiều nay ông đã phải từ giã và ông không thể nào quên được lòng bồng bột của những em thiếu nhi, các em đã khiến ông rất sung sướng, tuy ông ra về, nhưng «tấm lòng» để lại ở đây, và ông mong mỏi dân chúng Việt Nam sát cánh chống cộng, không những là để tự bảo vệ mà còn là để bảo vệ cả những nước láng giềng nữa.

°°°

Tổng Thống Đại Hàn từ giã Việt-Nam

Theo chương trình đã định, Tổng Thống Đại Hàn Dân Quốc sau khi tiếp kiến các nhân sĩ sẽ từ giã Việt Nam vào 9 giờ tối 7-11. Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa sẽ đích thân ra tận sân bay tiễn đưa vị quốc khách.

Tiếp theo D trang 1

tặng ông Vũ văn Mẫu, Bộ Trưởng Bộ Ngoại giao Việt Nam Cộng Hòa, Chương Mỹ Bội Tinh Đại Hàn Dân Quốc.

Vào hồi 5g30 chiều 6-11-1958, nhân cuộc triển lãm hàng thủ công nghệ của Ấn Độ tại Phòng Thông Tin đường Tự Do. Lãnh Sự quán Ấn Độ đã mở một cuộc tiếp tân. Quan khách rất lưu ý tới một số hàng triển lãm như vải và đồ đồng.

TRONG 2 tuần lễ vừa qua, từ 13 đến 29-10-58, Hợp tác xã Hải Ngư Nghiệp Sông Ông Đốc thuộc tỉnh An xuyên đã xuất cảng sang Tân gia ba thêm 2.927 kí 500 cá gộc tươi.

Tính chung từ đầu mùa cá tới nay, Hợp tác xã này đã xuất cảng sang Tân-Gia-Ba tất cả là 398.787 kí.

LỚP HỘI - HỌA THẾ★HỆ
HÀM THỤ VÀ TRỰC TIẾP
do Họa Sĩ MAI LẦN và một số Giáo sư Đại Học Mỹ Thuật hướng dẫn.
400 Phan thanh Giản
SÀI GÒN (viết thư kèm tem trả lời).
— Mỗi đầu tháng và giữa tháng nhận thêm học viên mới.

THUỐC BỔ CON NÍT
— Con nít ít ăn kém ngủ, gầy còm mét đồ mồ hôi dùng **CAM SÂM YẾN KIM TẤN** mập mạnh, tống độc trừ lãi kim.
— Ho hen siển thở đờm khò khè : tức ngực khó ngủ để lâu thành lao dùng **HỔ CỐT TRỊ PHONG ĐỜM KIM TẤN** cam kết hết bịnh.
— Thận suy đau lưng mệt mỏi, nhức xương ít ngủ kém ăn có **SÂM NHUNG YẾN KIM TẤN** cam đoan khỏe mạnh. Tổng cuộc 311 Hai Bà Trưng Tân-định Saigon. Coi mạch không tính tiền. Đại - lý 5C Phước - Hải Nha-Trang.

TYCOLAC (SƠN HIỆU CON Ó) **TYCOLUX**
Sơn không phai màu — Sơn láng và rẻ tiền
Có Đại lý khắp nơi — 60 Huỳnh-thúc-Kháng — Đ. T. 22.633.

LỚP TỐI : **TOÁN-LÝ-HÓA**
Đã khai giảng : Đệ Tứ B1 (4 tháng) (tuần lễ 7 giờ)
Mở thêm : 18giờ30 ngày 10-11-1958
Học phí đóng nửa tháng
— Một lớp : Tứ B2 (ôn phần quan trọng Đệ ngũ)
— Một lớp : Lục-I-Ngũ (3 tháng)
Giáo sư : Vũ-minh-Quân
Ghi tên tại Trường **HÀN-THUYÊN** số 3 và 87 Cao Thắng
(Bài học và bài làm phát không).

Quan điểm

(Tiếp theo trang nhứt)

cho cuộc đấu tranh dành chính nghĩa. Cử chỉ nghĩa hiệp ấy đã để lại một cảm tình tốt đẹp, và cảm tình ấy đã được hai nhà lãnh tụ Đông Á khai thác một cách xứng suốt.

Dùng sự tiếp xúc cá nhân làm cơ sở nhân vị cho mối tình hữu nghị giữa hai nước, hai vị tổng thống Hàn Việt đã mở một kỷ nguyên mới cho sự bang giao giữa hai quốc gia anh em. Dân chúng Hàn Việt hôm nay nóng lòng trông đợi bản thông cáo chung của hai vị Quốc Trưởng và họ mong mỏi được thấy hai vị lưu ý tới khoản phát triển những mối liên lạc văn hóa, chính trị và thương mại giữa hai nước. Đã quen nhau rồi, để tình bạn ngày một thêm thân, tất nhiên phải năng lui tới, giao dịch. Chuyện sang lãnh vực hai quốc gia cũng vậy, muốn cho tình hữu nghị giữa hai nước ngày thêm bền chặt, cần phải tăng cường những sự trao đổi trong mọi địa hạt giữa hai nước.

Lý Tổng thống từ giã Việt Nam, nhưng còn lâu thủ đô Cộng Hòa mới quên được hai ngày tưng bừng này.

NGÔN LUẬN

Tiếp theo G trang 1

ra rừng bắn bỏ nên quá sợ hãi ông vội tung cửa chạy vào nhà — Chúng liền nổ hai phát súng làm ông Tấn bị trúng đạn gãy chân, vợ ông bị đạn sạt qua bụng, rồi tẩu thoát mất.

Vụ thứ hai : Cũng vẫn bọn cướp nọ làm ăn ở tiệm tạp hóa trên xong chúng kéo nhau ra hướng Rừng Lá thì gặp chiếc xe díp số NBL 217 của ông Huỳnh văn Cây 34 tuổi, đội Thủy Lâm ở Long Khánh. Chúng bèn xả súng bắn luôn nhiều phát bắt xe dừng. Chúng lục soát khắp mình ông Cây đoạt được hai chiếc cà rá, một đồng hồ đeo tay, một cái bóp dựng nhiều giấy tờ, anh Dương văn Chót 28 tuổi em ruột ông Cây cũng bị chúng lục soát. Giữa lúc chúng đang làm ăn, bỗng có một chiếc xe cây rọi đèn sáng chạy tới. Bọn cướp tưởng xe nhà binh nên vội bè nhau chạy vào rừng. Trong lúc chúng nổ súng, ông Cây bị trúng đạn gẫy chân mặt, anh Chót bị đạn xuyên qua hai chân trọng thương.

Cả 4 người bị thương đều được chở đi cấp cứu ngay.

***

Được tin nhà chức trách đến nơi mở cuộc ruồng xét khắp vùng và nghe đâu đã bắt được một tên cướp trong lúc hắn đeo chiếc cà rá của ông Cây đã mất.

RAO VẶT

MỘT người Anh cần tìm một người Bắc (đàn ông hoặc đàn bà) thạo tiếng Anh hoặc tiếng Pháp để học tiếng Việt bằng cách nói chuyện từ 20 giờ đến 21 giờ. Hỏi tòa báo chuyển giao

SANG nhà rộng rãi đủ tiện nghi 54/1 Nguyễn Bỉnh Khiêm Sài-Gòn.

CÀFÉ LINH
100, Lý Trần Quán (Barbier cũ)
— Càfé phin đặc biệt. Bánh tôm nóng dòn, Bánh cuốn cà cuống.

— Dạy Khiêu-Vũ Thiết-Hài và Gitaure HAW từng người một.
Ngày **10-11-58** sẽ khai giảng lớp học ngày và tối tại lầu nhất 39 Nguyễn an Ninh (cửa tây chợ Saigon)
Lớp Anh-văn NGUYỄN DU
Vỡ lòng — Sơ đẳng — Trung đẳng 6è và 5è Bleu
Lớp Toán-Lý-Hóa Đệ Tứ
Giáo sư Anh và Việt phụ trách

PHÒNG HỚT TÓC
MỸ-HƯNG
Tối-Tân Nhất đường Gia-Long (123)
Với 3 đặc điểm :
1) **15$** Hớt tóc gội **nước nóng**
2) Nơi tập trung toàn thợ điêu luyện
3) Lịch-sự, rộng-rãi, mát-mẻ.

Bảo đảm...
Ho lao yếu phổi, nám phổi, thận suy, di, mộng, huyệt tinh, sưng tim, đau tim, yếu tim, đau bao tử kinh niên, các bà đau tử cung, huyết bạch kinh kỳ suy kém, chậm sanh nở, bịnh phong tê thấp, đau lưng, bại xuội bịnh lao tổn lâu ngày, ốm o gầy mòn kém ăn ngủ. Lại ngay Đông Y sĩ KIM KHUÊ 164D đường Hiền Vương (Mayer) Saigon — nhà thuốc tín nhiệm danh tiếng nhứt. Hàng ngàn thư chứng minh khen tặng, coi mạch thấu suốt, trị bịnh chắc chắn tuyệt căn. Xa có thuốc bào chế sẵn

UỐNG KHỎI CHÍCH
la tả — Kiết lỵ —
Có đàm máu
VEREX
Người lớn, con nít công hiệu nhanh chóng. Tổng phát hành : Pcie Hà.

ĐÔNG Y SĨ **Cự thất**
chữa chân tay
Gãy xương, bong gân, trật khớp xương. Và các bệnh phong thấp, tê bại, đau lưng, mỏi gối, rức xương, bại xụi, đau hai bả vai. Chân tay run rặt cùng các bệnh gân xương đều chữa được cả. Rất thần hiệu. Đã được tín nhiệm với đồng bào Trung Nam Bắc.
Trước ở Hàng Điếu Hà Nội nay đã tiếp khách tại 287 Gia Long (gần Ngã Sáu Sài Gòn). Chủ Nhật chữa làm phước ở Chùa Tịnh Độ Cư Sĩ, 282 đường Lacaze tức là Nguyễn tri Phương (gần Ngã Sáu Chợlớn). Từ 10 giờ đến 12 giờ.
Có bán các thứ thuốc Tê-thấp.

Tiếp theo C trang 1

Vì đâu có chuyện vu cáo kỳ cục như vậy ?

Theo dư luận cho biết thì vào khoảng 9 giờ đêm hôm đó ông Gươm 21 tuổi, Hội viên Cảnh sát có đạp xe tới xóm Bàu Cua. Ngoài mục đích đi tuần hình như ông Gươm có lén tới gặp gỡ con gái ông Doi là cô Nguyễn-thị-Chính 18 tuổi, vì từ 4 tháng nay 2 người đã có tình ý với nhau. Chẳng may cuộc «hò hẹn» bị ông Doi bắt gặp. Ông Gươm nhanh chân tẩu thoát, bỏ lại chiếc xe đạp. Ông Doi bèn đem chiếc xe mất chủ này trình ông Trưởng ấp và báo cáo : có trộm tới rình rập ở nhà ông. Ông Trưởng Ấp, dường như nhận ra chiếc xe đạp quen thuộc nên chưa biết phải xử ra sao thì toán lính tuần đã ập tới và việc vậy bắt diễn ra như trên.

Tin này chắc chắn đã thấu tai ông Chánh Tổng Cầu an Thượng và chồng chầy sẽ được đưa ra ánh sáng công lý.

Tiếp theo E trang 1

đã trở thành nhà triệu phú, tậu luôn mấy cái nhà máy ở Nữu ước và ở Chicago.

Từ đó đến nay đã có 25 triệu cô gái Mỹ say mê chơi vòng Hu la-húp và trước cuối năm 1958- con số ấy sẽ tăng lên hàng mấy chục triệu nữa Bốn mươi kỹ nghệ gia đã bắt tay vào công cuộc chế tạo thứ trò chơi được thông dụng này.

Hiện nay phong trào Hu la húp đã lan tràn tới Nhật bản, và nó đang có hy vọng bành trướng khắp thế giới. Để cho xôm trò, khi chơi người ta đã nhai đi nhai lại mấy câu hát :

Hula, hula, hula, hula
Hula, hula, hula, hula
Hula, hula, hula, hula
Ho-opla-hoop !

Sài gòn đang cần 1 thứ giải trí lành mạnh. Kẻ nhập cảng cái món này vào cũng tốt thứ nhất đối với những người nào nhiều mỡ và nhiều thịt vì được tâm bổ nhiều quá xá.

TÌM CON

Con là NGUYỄN-THÚY-TÂM, 14 tuổi bỏ nhà đi từ hôm 19-10-1958 ở đâu con về ngay. Bố Mẹ, Dì, các anh chị rất thương nhớ con. Ông bà nào biết cháu ở đâu chỉ giùm. Chúng tôi xin hậu tạ.

NGUYỄN-KHẮC-HƯỚNG
81, Khu 3 Xóm Mới —
Gò Vấp

CƯỜI THẦM

Bi quan...

Một bịnh nhân đăm chiêu nét mặt... Bác sĩ an ủi :

— Ông cứ yên chí. Tôi chuyên môn trị bịnh lao mà ! **Lao** *nặng gấy mấy tôi chữa còn khỏi nữa là ông mới bị* **lao...**

— Thưa Bác sĩ, tôi vẫn thất vọng tới... tuyệt vọng.

— Đừng tuyệt vọng, bịnh thêm nặng. Cứ tin ở thuốc tôi.

— Nhưng e rồi Bác sĩ cũng uổng công mà thôi !

— Sao ?

— Vì cha mẹ tôi đã sinh tôi ở... Bờ « **Lao** *» !!!*

Sau đó có một cô nhờ chữa ngực, vì cô thấy ngực cứ bị lên phình mãi lên... Bác sĩ bụm miệng hỏi :

— Có phải cô sinh ở... **Gò** *Công ? Hay* **Gò** *Đen ? Hoặc* **Gò** *Dầu Hạ ?*

CHÀNG TIẾU

Tiếp theo A trang 1

Những số báo sau đó được in gấp bội, phân phát khắp hang cùng ngõ hẻm :

— Quân Bắc Triều Tiên đã chiếm gần trọn lãnh thổ ! Quân Lý Thừa Văn và quân Mỹ bị dồn vào một khu tam giác rất hẹp, nằm giữa ba thành : Phủ Sơn, Mã Sơn và Đại Kỳ ! Chúng chỉ còn nước đâu hàng chứ không chạy đâu cho thoát nữa !...

LƯỠI KHÔNG XƯƠNG...

Nhưng sau đó một tháng, trong khi « nhân dân » đang chờ tin quân đội « của Lý Thừa Văn » bị bắt sống... thì bỗng có tin báo Cứu quốc bị cảnh cáo nặng nề vì loan tin thất thiệt ! Báo ấy bèn « cải chánh » cấp tốc rằng :

— Sự thực, quân Lý Thừa Văn ở miền Nam đã nổ súng tấn công trước, cho nên quân Bắc Triều (!) phải tự vệ, chứ không phải Bắc Triều (!) tấn công trước !...

Cho tới khi quân Cụ Lý hăng máu phục thù diệt cọng, đánh quật trở lại tới bờ sông Áp Lục, quân Hàn-Cọng và « chí nguyện quân Trung cọng » xô nhau chạy có cờ, thì báo chí Cọng sản lại mới trắng tráo kêu :

— Đế-quốc Mỹ và Lý Thừa Văn đã vô cớ (!) đem quân giầy xéo Bắc Triều Tiên !

Đánh người ta, hòng xơi tái nuốt tươi người ta ! Đến khi người ta « cù » lại cho, lại kêu oai oái rằng người ta tấn công vô cớ ! Sao lại vô cớ ???

« Ngán thay cái lưỡi không xương
« Cha đời cái lưỡi mà xương máu người !

VẪN LUẬN ĐIỆU CŨ !

Vì tụi Nga Hoa xúi, mà thằng nhỏ Kim-nhật-Thành làm cả 10 triệu đồng bào của nó trên vĩ tuyến 38 ! Bình Nhưỡng biến thành Bình... địa ! Cả một công trình thủy điện (do Nhật bản xây cất) trên sông Áp-Lục đã bị « áp » lực bom đổ chết đi xuống đáy sông !

Những tưởng chỉ có « trẻ » ngủ mới ăn cứt gà, nào ngờ nay « ông » hồ quê gậm xương xí chuông » là Trung Cọng cũng lại ăn cứt gà nữa : Vì muốn chiếm Kim Môn Mã Tổ mà không xong, chúng muốn dùng hơi độc để tiêu diệt đồng bào chúng trên 2 đảo, chúng lại phao vu cái tin « quốc quân dùng hơi độc » ! Phao vu như thế,, chắc chắn là để bắn hơi độc sang Kim Mã cho « danh chánh ngôn thuận » đó mà ! Nhưng rồi chúng sẽ biết : Trống thủng thì kèn (Tàu) cũng hết hơi ! Cái chồng cái Lục địa !

THẦY GÒN

CUỘC VUI BUỔI TỐI

Các rạp thường trực có xuất thường lệ 21 giờ : *Đại Nam — Khải Hoàn — Majestic Sài-gòn* : Tai nạn nên duyên (tài tử Jayne Mansfield — Jean Collins, Dan Dailey). *Ca Thay* : **Cột trụ của Trời.** *Thanh Bình — Long Phụng* : **Ali-baba et les 40 Voleurs.** *Rạng-Đông — Olympic* : **Cay đắng mối đời.** *Eden* : **Incognito.** *Palace* : **Anastasie.** *Casino Sài gòn* : **Les pilliers du ciel.** *Việt Long* : **Công tác Độc vụ.**

Các rạp thường trực : *Lê Lợi* : **Tóc em chưa đủ nắng hè.** *Vĩnh Lợi* : **Le roi et moi.** *Tân Đô — Nguyễn Huệ* : **Au sud de Monbosa.** *Catinat* : **L'homme de nulle part.** *Majestic Chợ lớn* : **Et par ici la sortie.** *Casino A-sam* : **Rendez vous de Hong-Kong.** *Long Thuận* : **Thời vận đẹp ở Nữu Ước.** *Casino Dakao* : **Parmure noir.** *Nam Quang — Nam-Việt* : **Cô gái bay.**

Kịch đoàn ca vũ : *Rạp Nguyễn-văn Hảo* : **Kịch Đoàn Chiều đông gió lạnh về. Kịch Đoàn Kim Chung : Hai cánh bướm, một mùa xuân.** *Rạp Thống Nhất* : **Đại nhạc hội, kể từ ngày 6-11 đến hết 16-11-58.**

Tiếp theo B trang 1

hiện nay cô gái lớn của ông phải đi khâu thuê, còn bà vợ ông thì đi vớt tăm tre bán dần đường sớ chợ.

Còn rất nhiều người giàu có khác cũng đang lâm vào tình trạng phá sản trông thấy. Các ông chủ nhà in hầu hết đều thất nghiệp. Không có cái gì để mà in nữa, ngay đến cả những tờ quảng cáo, người ta cũng mang đến nhà in quốc doanh.

Cho nên những người ấy, hiện nay đã phải đóng cửa nằm nhà bán dần những mực, những giấy để ngồi chờ một ngày kia sẽ phải bán một cách rẻ mạt cái máy in của mình cho Việt Cộng.

Đối với các nhà tư sản ở Hà-nội, Việt Cộng có một lối « thủ tiêu » rất thâm sâu !

MỚI VỀ
— Đèn lồng Nhật Bản đủ kiểu đủ màu sắc.
— Đồ trang hoàng mỹ thuật của Pháp để trang trí các nơi công cộng, hay tủ hàng của tiệm buôn làm chú ý mọi người.
— Các đồ làm bằng **TRE** rất mỹ thuật của Nhật Bản và Việt Nam (đèn ngủ, lọ hoa, ấm, chén, khay, ví tay v. v... rất lạ và đẹp chưa từng thấy bao giờ).
— Đầy đủ đồ trang trí ngày lễ giáng sinh (hàng của Pháp).
Hãy đặt mua sỉ hay lẻ từ bây giờ, kẻo hết những đồ đẹp.

CASINO DAKAO
Từ thứ Sáu 7 đến thứ Hai 10-11-1958
Một phim kiếm hiệp lịch sử, diễn tả lại trang sử đẫm máu và khốc liệt nhứt xảy ra giữa hai nước Anh và Pháp hồi đầu thế kỷ thứ XIV.
Một cuộc chém giết giòng dã một thế kỷ tục gọi là Trận giặc Bách Niên.
ÁO GIÁP ĐEN
(L' armure noire)
Với ERROL-FLYNN — PETER-FINCH — JOANNE-DRU
Tô màu — Phụ đề Việt Ngữ — Nói tiếng Pháp — Hình nổi Cinémascope
Phim của hãng 20th Century Fox
Từ thứ Ba : **Le lagon bleu**

MỚI VỀ ! MỚI VỀ !
COL TRIBUNISÉ
Bảo đảm chịu dựng sức nóng 200 độ không chảy không nhăn.
Nhà May **XUÂN 45** Lê-văn-Duyệt (Ngã sáu Sài-gòn)

Cáo thị gọi thầu

Ngày 2-12-58 hồi 8 giờ sáng sẽ có cuộc gọi thầu tại SỞ QUÂN NHU QUÂN TRỊ SỐ 6 về việc cung cấp văn-phòng-phẩm và ấn chỉ.

Muốn biết thêm chi tiết để dự thầu, có thể đến xem Sách-Điều-Lệ Riêng tại SỞ QUÂN NHU QUÂN TRỊ SỐ 6, trại Hạnh Thông Tây, trong những ngày giờ làm việc.

K.B.C 4633, ngày 3-11-1958
Tham chánh Quân Nhu Giám đốc
Sở Quân Nhu Quản Trị số 6

Thuốc đau tim số 58
Do máu huyết nóng nhiệt, lo lắng, buồn rầu thái quá tim đập mạnh hồi hộp, chóng mặt xây xẩm, nặng ngực, trái tim nở lớn, ngộp hơi, ọe khan xao láng, hay quên, mất ngủ, chiêm bao sợ hãi, hao hến mệt.
Nhà thuốc **NGUYỄN - VĂN - CUNG**
80 đường Pasteur Sài-gòn (Pellerin cũ) Đ. T. 23.692
Chuyên môn trị bịnh hậu : Bịnh đau phổi, tim, thận, máu, huyết, bạch đái, thai nghén, bịnh tê bại, phong đơn, phong tình, và các thứ nóng ban, các thứ ban, các thứ phong đàm, phong xuội của trẻ em.
Xem mạch mỗi ngày. Chủ Nhật nghỉ

TRUNG-HỌC ÂU-LẠC 110-112 TRẦN-QUÝ-CÁP SAIGON
Lớp **EINSTEIN**
Ngày 3-11-58 đã khai giảng những lớp :
— Toán Lý Hóa Ngũ-I-Tứ, Tứ và Nhị (buổi chiều)
— Luyện thi **Trung-Học** và **Tú-Tài**, đủ môn Toán Lý Hóa **Đệ Tứ** và **Đệ Nhị** (buổi tối).
Ngày 10-11 mở thêm Toán Lý Hóa, Đệ Tứ và Đệ Nhị (chiều và tối)
Ghi tên trước tại văn phòng Trường **Âu-Lạc.**

In tại nhà in riêng của NGÔN-LUẬN
Giám đốc Trị-sự : Lê Tâm Việt—Quản lý : Nguyễn như Cương
Ngôn phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG